

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ -
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2013
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
ΤΕΥΧΟΣ 20

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΕΛΟΣ
Τοκ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑΣ 18
Αριθμός Δελτίου
01

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ - ΧΑΝΙΑ

1940

Σκηνές γενναιότητας
και ήρωισμού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πατριαρχικόν Μήνυμα επί τῆ ἑορτῇ τῆς Ἰνδίκτου.....	3
Ἀντιμήνια καί Εἰλητά τῆς Κρήτης	6
Σύνθεση καί Ἀντιθέσεις	9
Ἡ Ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου - Ἡ Ἀρχή τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους.....	11
Ὁ Ἀγώνας καί ἡ ζωὴ ἑνός Ἱεροσπουδαστῆ	14
Ἡ θέση τῆς πρεσβυτέρας στήν οἰκογένεια καί τήν ἐκκλησία.....	16
Πίστη καί νοημοσύνη, δύο ἔννοιες ἀσυμβίβαστες ἢ ὄχι;.....	20
Πρώτη μέρα στό νηπιαγωγεῖο / παιδικό σταθμό - Πρώτη μέρα χωρίς ... τήν μαμά ...	24
Προσκυνηματικό Ὁδοιπορικό σέ Ζάκυνθο καί Κεφαλονιά	26
Βήματα Ψυχῆς	34
Δράσεις καί γεγονότα.....	37

Ἐξώφυλλο ἀπό ζωγράφο Ἀλέξανδρο Ἀλεξανδράκη.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 20, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2013

Ἰδιοκτήτης: Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, κ. Δαμασκηνός.

Ἐπιμέλεια Ὑλης - Ὑπεύθυνοι περιοδικοῦ: Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, κ. Ευστράτιος Χατζηδάκης, κα Μάρθα Βανδουλάκη, πρεσβ. Γεώργιος Σεργάκης.

Φιλολογική Ἐπιμέλεια: κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Βιβλιοπωλεῖο I.M.K.A. Τηλ. 28210 27819

Συνδρομή: Προαιρετική.

Ἡλεκτρονική σελιδοποίηση - Ἐκτύπωση: **caithe** Τηλ.: 210-34.76.090

Πατριαρχικόν Μίνυμα ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Ἰνδίκτου
+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἔφθασεν ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου, ἡ πρώτη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, τήν ὁποίαν πρό ἐτῶν τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί ἐν συνεχείᾳ σύνολος ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ὠρίσαμεν ὡς ἡμέραν προσευχῆς διά τό περιβάλλον. Ἐκτοτε, λόγῳ καί τῆς ἡμετέρας πρωτοβουλίας ταύτης, ἔχει γενικευθῆ τό ἐνδιαφέρον διά τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί πολλά λαμβάνονται μέτρα ἐν προκειμένῳ διά τήν ἀειφορίαν καί τήν ἰσορροπίαν τῶν οἰκοσυστημάτων ἀλλά καί διά πᾶν σχετικόν πρός αὐτά πρόβλημα.

Καθώς μάλιστα τυγχάνει γνωστόν καί ἐπιμεμαρτυρημένον ὅτι «οὐ λύνονται

οἱ νόμοι τῆς φύσεως, οὐδέ σαλεύονται, ἀλλά μένουσιν ἀκίνητοι» (πρβλ. Ἰεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰς τόν πτωχόν Λάζαρον ΣΤ', P.G. 48, 1042), ὀφείλομεν σήμερον νά ἐπικεντρώσωμεν τήν προσοχήν μας εἰς τάς ἀφανεῖς ἐπεμβάσεις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν ἰσορροπίαν τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία διασαλεύεται ὄχι μόνον δι' ἐμφανῶν καταστρεπτικῶν ἐνεργειῶν, ὡς αἱ ἐκριζώσεις τῶν δασῶν, ἡ ὑπεράντλησις τῶν ὑδάτων, ἡ ἐν γένει ὑπερεκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν καί ἐνεργειακῶν πόρων καί ἡ μέσῳ διαρροῆς καί ἀποθέσεως τοξικῶν καί χημικῶν οὐσιῶν μόλυνσις μεγάλων χερσαίων καί ὑδατίνων περιοχῶν, ἀλλά καί δι' ἀφανῶν διά γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ πράξεων. Καί τοιαῦται τυγχάνουν αἱ ἐπεμβάσεις εἰς τά γονιδιώματα τῶν

ἐμβίων ὄντων καί ἡ δημιουργία κατ' αὐτόν τόν τρόπον μετηλλαγμένων εἰδῶν ἀγνώστου ἐν συνεχείᾳ μετεξελίξεως, ὡς καί ἡ ἀνεύρεσις τρόπων ἀποδεσμεύσεως τεραστίων δυνάμεων, τῶν ἀτομικῶν καί πυρηνικῶν, τῶν ὁποίων ἡ μή ὀρθή χρῆσις δύνатаι νά ἐξαφανίση πᾶν ἴχνος ζωῆς καί πολιτισμοῦ εἰς τόν πλανήτην μας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέν εἶναι ἡ πλεονεξία καί ἡ ἐπιθυμία τῆς ὑπερσχύσεως τά μόνα κίνητρα τῶν ἐπιδιωκόντων νά ἐπέμβουν καί νά μεταλλάξουν τά ἔμβια ὄντα, τά ὁποῖα ὁ Θεός ἐδημιούργησεν ὡς «καλά λῖαν», ἀλλά καί ἡ ὑπεροψία ὠρισμένων ὅπως ἀντιπαραταχθῶν εἰς τήν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ καί ἀποδείξουν ἑαυτούς ἱκανούς νά βελτιώσουν τό ἔργον Αὐτοῦ. Ἡ ψυχική στάσις αὕτη χαρακτηρίζεται ὑπό τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς «ὔβρις», δηλαδή ὑπεροπτική ἀθάδεια τοῦ ἔχοντος περιωρισμένον νοῦν ἔναντι τοῦ Πανσόφου καί Παντοδυνάμου Δημιουργοῦ.

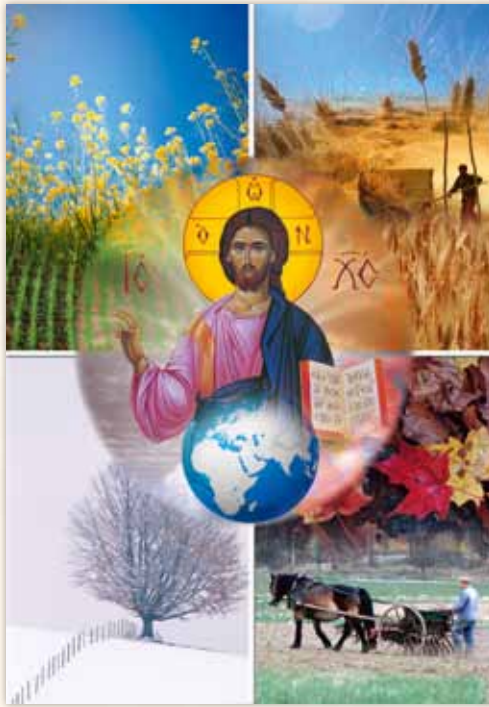
Ἀσφαλῶς δέν ἀντιτασσόμεθα πρός τήν ἐπιστημονικήν ἔρευναν, ἐάν καί ἐφ' ὅσον παρέχη ἐπωφελεῖς ὑπηρεσίας εἰς τόν ἄνθρωπον καί τό περιβάλλον. Τοιουτοτρόπως, ἡ χρησιμοποίησις τῶν πορισμάτων αὐτῆς διά τήν θεραπείαν, παραδείγματος χάριν, ἀσθενειῶν εἶναι ἀσφαλῶς θεμιτή, ἀλλά ἡ βεβιασμένη ἐμπορική ἐκμετάλλευσις προϊόντων τῆς συγχρόνου χημικῆς καί βιολογικῆς τεχνολογίας πρό τῆς τετελεσμένης διαπιστώσεως ὅτι εἶναι διά τόν ἄνθρωπον ἀβλαβῆ, εἶναι ἀσφαλῶς κατακριτέα, καθὼς ἐπανειλημμένως ὠδήγησεν εἰς τραγικάς συνεπειάς αὐτόν καί τό περιβάλλον.

Ἡ ἐπιστήμη, καλῶς πράττουσα, διαρκῶς ἐρευνᾷ καί προσπαθεῖ νά ἐρμηνεύσῃ τήν φυσικήν νομοτέλειαν καί τάξιν. Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους «κατακυριεύσατε τῆς γῆς» (Γεν. θ' 1) παρέχει τήν ἄδειαν τῆς ἐρεύνης καί γνώσεως τῶν φυσικῶν καί βιολογικῶν μηχανισμῶν οἱ ὁποῖοι δροῦν εἰς αὐτήν, διά νά εἶναι σύνολον τό φυσικόν περιβάλλον παραδείσιον. Ἄρκει ἡ ἐπιδίωξις τῆς γνώσεως καί ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς νά μή στοχεύῃ μόνον εἰς τό κέρδος καί νά μή εἶναι ἀλαζονική προσπάθεια οἰκοδομήσεως ἐνός νέου πύργου τῆς Βαβέλ, διά τοῦ ὁποίου τό δημιούργημα θά προσπαθήσῃ νά φθάσῃ καί ἴσως, κατά τήν ἔπαρσιν ὠρισμένων, νά ὑπερβῆ καί Αὐτόν τόν Δημιουργόν. Δυστυχῶς λησμονεῖ ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὁ τοῦ «κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά» (Σοφ. Σολ. ιγ', 3) καί χεῖρ Κυρίου «ἐθεμελίωσε τήν γῆν, καί ἡ δεξιὰ Αὐτοῦ ἔστερέωσε τόν οὐρανόν» (πρβλ. Ἠσ. μη', 13).

Καθῆκον, λοιπόν, ἡμῶν τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καί τῆς ἐπιστήμης, ἀλλά καί πάντων τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, εἶναι νά ἐργαζόμεθα τό ἀγαθόν καί κυρίως νά προσευχώμεθα ὅπως ὁ Δημιουργός τοῦ παντός Θεός φωτίζη τούς εἰδικῶς μέ τά ἀνωτέρα θέματα ἀσχολουμένους ἐπιστήμονας ἵνα ἐν ταπεινώσει ἔναντι Αὐτοῦ καί ἐν σεβασμῶν πρός τήν φυσικήν νομοτέλειαν καί τάξιν εἰσέρχωνται εἰς τά ἐνδότερα αὐτῆς καί ἀποφεύγουν τήν διά λόγους οικονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἄλλους, ὡς ἀνεφέρομεν, βεβιασμένην χρησιμοποίησιν τῶν πορισμάτων τῆς ἐρεύνης

των. Χρειάζεται μακρά πείρα διά νά βεβαιωθῆ ὅτι αἱ διαπιστωθεῖσαι εὐεργετικά ἐπιρροαί ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων γνώσεων δέν συνεπάγονται παραπλεύρως ἐπιβλαβεῖς παρενέργειες εἰς τό περιβάλλον καί βεβαίως εἰς αὐτόν τοῦτον τόν ἄνθρωπον.

Κατά τήν δημιουργίαν τοῦ κόσμου ἡ τότε φωνή καί τό πρῶτον πρόσταγμα τοῦ Κυρίου «οἷον νόμος τις ἐγένετο φύσεως, καί ἐναπέμεινε τῇ γῆ, τήν τοῦ γεννᾶν αὐτῇ καί καρποφορεῖν δύναμιν εἰς τό ἐξῆς παρεχόμενος...» (Μεγάλου Βασιλείου, εἰς τήν ἐξαήμερον Θ', P.G. 29, 96A), ἐξασφαλίζουσα τήν ἀειφορίαν αὐτῆς. Καί ἡ γῆ θά συνεχίσῃ νά γεννᾶ καί νά καρποφορῇ ἐφ' ὅσον ἀφεθῆ εἰς τήν φυσικήν αὐτῆς τάξιν καί ἐφ' ὅσον ἡμεῖς οἱ πάροικοι ἐπ' αὐτῆς πορευθῶμεν κατά τά προστάγματα καί τās ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καί φυλάττωμεν καί ποιῶμεν αὐτάς. Τότε Ἐκεῖνος μόνον «δώσει τόν ὑετόν ἡμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καί ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς, καί

τά ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τόν καρπόν αὐτῶν [...] καί φαγόμεθα τόν ἄρτον ἡμῶν εἰς πλησμονήν καί κατοικήσωμεν μετά ἀσφαλείας ἐπί τῆς γῆς ἡμῶν. Καί πόλεμος οὐ διελεύσεται διά τῆς γῆς ἡμῶν[...]» (πρβλ. Λευιτ. 26, 4-5).

Προσευχόμενοι ἐπί τῇ εὐσήμεν ταύτῃ ἡμέρᾳ καί τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετά Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, Συμε-

ών τοῦ ἰσαγγέλου καί τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμων παιδῶν καί μετά τοῦ ἱεροῦ Ψαλμῶδοῦ Δαβὶδ πρὸς τόν Κύριον ὅπως ἐξαποστείλῃ τό πνεῦμα Αὐτοῦ καί ἀνακαινίσῃ τό πρόσωπον τῆς γῆς (πρβλ. Ψαλμ. 103, 30), εὐλογῶν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ καί καταξιῶν ἡμᾶς λυσιτελῶς περαιῶσαι τήν τοῦ χρόνου περίοδον, ἐπικαλούμεθα ὑπέρ τῶν ἐρευνώντων τās δυνάμεις τῆς φύσεως τόν φωτισμόν, τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ἄβιγ' Σεπτεμβρίου

Ἀντίμνησια καὶ Εἰλητῆ Τῆς Κρήτης

Χανιά ΒΕ΄

Κεφάλαιο β΄

Θεματολογία - Συμβολισμός

Θεολογία

Διπλωματική ἔργασία
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας
κ.κ. Δαμασκηνοῦ

Θ΄ μέρος

2.1. Θεματολογία

Ἐκεῖ πού ἡ τέχνη καὶ ἡ θεολογία συναντᾶνται ἔχουμε ὑπέροχα δείγματα ἑρμηνευτικῆς, συμβολικῆς καὶ θεολογικῆς σημασίας.

Ἡ μονομερῆς παρουσίαση τῆς τέχνης, ἄνευ τῆς θεολογίας, συνιστᾶ αὐτομάτως τὴν ἀποξένωση ἀπὸ τὴν πρωταρχικὴ τῆς λειτουργία. ἡ συνάντηση καὶ συμπλήρωση τέχνης καὶ θεολογίας δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ «τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν ταῦ ἁγ. Πνεύματος», παρουσιάζει «μιά θεολογία εἰκονογραφημένη, ἓνα λειτουργικὸ προσόμοιο»¹ καὶ φανερώνει μέ σχήματα, μέ χρώματα καὶ συμβολισμούς τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας, ὁ ἱερεὺς μπροστᾶ στά ἔπου-

ράνια καὶ φρικτὰ Μυστήρια γίνεται φορέας αὐτῶν μεταλαμπαδεύοντας διὰ τῆς στάσεώς του τὴν ἐμπειρία τοῦ τί γίνεται καὶ τί συμβαίνει κατὰ τὴ θεία Λειτουργία. Μέ τὸν τρόπο αὐτό, ἐμποτίζεται μυστηριακῶς καὶ στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ - τὴν Ἐκκλησία- ἡ θεολογία τῆς θείας Οἰκονομίας σαφῆ διάσταση τὴν πορεία πρὸς τὰ ἔσχατα, ἡ ὁποία δηλώνεται ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν ἀνατολή στάση τῶν πιστῶν. Παρατηρεῖται, ἔτσι, μιὰ κινητικὴ καὶ πορευτικὴ διάσταση.² Καθὼς ὁ ἕνας αἰώνας διαδέχεται τὸν ἄλλο, διαπιστώνεται ὅτι ἡ θεία Λειτουργία ἀσκεῖ μεγάλη ἐπίδραση στὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ ζωὴ του. Οἱ ἀκολουθίες, οἱ τελετές, οἱ εἰκόνες, τὰ ἄμφια, τὰ σκεῦη,

1. βλ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ἀρχιμανδρίτου, *Εἰσοδικόν, ἅγ. Ὅρος*, 1978, σ. 123.

2. I. ΖΗΖΙΟΥΛΑ, *Μητροπολίτου Περγάμου, Εὐχαριστία καὶ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, Σύναξη*, τ. 49 (1994), σ. 13.

τά ιδιαίτερα μέρη τοῦ Ναοῦ, τά αἰσθητά δηλαδή, καθιστοῦν τό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας πολὺ προσιτό καί οἰκεῖο. Κάνουν τόν οὐρανὸ ψηλαφητὸ καί ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἐπόπτης τῆς θείας πραγματικότητος καί ὠραιότητος.³

Ὁ λιτανευτικὸς χαρακτήρας ὁ ὁποῖος συναντᾶται καί σέ ἄλλες θρησκείες π.χ. νεκρική πομπή, λαμπαδοδρομία, πού ἀποτελοῦσε μέρος τῆς παννουχίδος κατὰ τὸν ἑορτασμό τῶν Παναθηναίων, ὅπως ἡ πομπή τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἱεροῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς, δέν εἶναι δυνατόν νά παρεξηγηθεῖ ὡς ἀντιγραφή εἰδωλολατρικῶν τελετουργικῶν ἐθίμων, διότι δίδεται διαφορετικὸ νόημα καί στά πρόσωπα καί στίς παραστάσεις καί στήν πορεία. Ὁφείλουμε, ὅμως, νά δεχθοῦμε τὴν ἐπίδραση πού εἶχε ἡ Ἐκκλησία ἀπ' αὐτόν. Ὅλες οἱ ἀρχαῖες θρησκείες εἶναι εἰκόνες καί προσμονή τῆς μοναδικῆς σωστικῆς Θυσίας. Ἡ Εἰδωλολατρεία, στά διονυσιακά της Μυστήρια, ἔφτανε στήν ἰδέα ἑνὸς πάσχοντος Θεοῦ, χωρὶς νά γνωρίζει τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὁ Ἰσραὴλ γινώριζε τὸν Θεό, χωρὶς ὅμως νά γνωρίζει τὸν σαρκί πάσχοντα Θεό.⁴ Ἀληθινὴ περίληψη τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, ὅπως ἀπὸ τοὺς Πατέρες χαρακτηρίζεται ἡ θεία Λειτουργία, διατυπώνεται σέ μικρογραφία στά εἰκονογραφημένα θέματα τοῦ τρίτου ἱεροῦ ἀμφίου τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τὸ θεματολόγιο τῶν Εἰλητῶν ἢ Ἀντιμνησίων εἶναι συγκεκριμένο, παρά τὸν πειρασμὸ νά εἰσχωροῦν σέ μεμονωμένες περιπτώσεις στοιχεῖα ξένα τοῦ σωτηριώ-

δους Πάθους. ἡ ἐπιρροή τους, ὅμως, ἔχει ἄμεση σχέση μέ τὴ θεία Λειτουργία ἢ τοὺς ἁγίους Ἱεράρχες πού εἰκονίζονται στίς κόγχες τῶν ἱερῶν Βημάτων. Οἱ παρατυπίες αὐτές συναντῶνται στίς ἔντυπες ἐκδόσεις. Παρ' ὅλα αὐτά, διαμορφώνεται ἕνας λειτουργικο-δογματικὸς κύκλος, ὅπου κάθε περιοχὴ ἢ κάθε δημιουργὸς εἰσάγει στοιχεῖα ἀνάλογα μέ τὴν προσωπικὴ θεολογικὴ ἢ λειτουργικὴ παιδεία καί ζωὴ ἢ ἀκόμα τοῦ τόπου πού προορίζεται ἡ φιλοτεχνουμένη δημιουργία. Ἔτσι εἰκονογραφοῦνται παραστάσεις τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Πάθους, τῆς Ταφῆς, τῆς Ἀναστάσεως, ἀκόμη καί θέματα ἀπὸ τὴ θεία Λειτουργία. Αὐτὸ συμβαίνει καί πάλι στίς ἔντυπες ἐκδόσεις, ὅπου καί σέ αὐτές, ἐπίσης, δεσπόζει ὁ Ἐπιτάφιος Θρῆνος, δεῖγμα τῆς χρήσεως τοῦ ἀμφίου ἐπὶ τοῦ τάφου. Ὅλες οἱ συνθέσεις τῶν παραστάσεων τῶν ἀμφίων ἀποτελοῦν σταθμοὺς ἀναμνησεως καί πανηγύρεως μέσα στοῦ λειτουργικοῦ χρόνου.⁵ Παρὰ τὴν ἀπαγόρευση διὰ τοῦ πβ' κανόνος τῆς ἐν Τρούλφ Πενθέκτης Συνόδου (691 μ.Χ.) τῆς ἀπεικόνισης τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀρνίου καί τὴν ὁδηγία νά παριστάνεται μέ τὴν ἀνθρώπινη μορφή,⁶ στά Ἀντιμνήσια διαπιστώνεται μιὰ ξεχωριστὴ λειτουργικὴ ἐξέλιξη, ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη στήν Κατακόμβη καί ἀπὸ τὴν Κατακόμβη στήν ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Ἡ θυσία τοῦ ἀμνοῦ⁷ εἶναι προτύπωση τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Πάθους του, τῆς Ταφῆς του καί τῆς Ἀναστάσεώς του καί σύμβολο τῆς εὐχαριστιακῆς Θυσίας. Ταυτοχρόνως ξεφεύγει ἀπὸ τὴν προτύπωση καί προφητεία

3. Π. ΣΚΑΛΤΣΗ, *Ἡ τῶν συμβόλων ἀλήθεια, ἀνάπτυχο ἀπὸ τὸν τόμο Σύμβολα καί Συμβολισμοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Δράμα 1991, σ. 49.*

4. ΕΥΔΟΚΙΜΩΦ, *Πρωτοπρεσβυτέρου, ἡ προσευχὴ τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Ἀθήνα 1982, σ. 174.*

5. Τ. ΤΖΟΜΠΑΝΗ, *Ἡ Μεγάλῃ Εἰσοδος, (Διδακτορικὴ διατριβή), Θεσσαλονίκη 1995, σ.22.*

6. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ, *Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν πβ' κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν Τρούλφ, PG 137, 789 B, C, D - 792 A.*

7. Ἐξ. ιβ', 3-12.

καί περιγράφει γεγονότα τῆς ἅπαξ καί δι-
απαντός Θουσίας.⁸ Παραστάσεις ἀπό τίς
προτυπώσεις καί προφητεῖες συναντοῦμε
στίς ἐκδόσεις τοῦ ἁγίου Ὁρους, τόν δέ
εἰκονισμό τῆς Κιβωτοῦ, πού ὑπῆρχε στίς
Κατακόβες, τόν συναντοῦμε, ἴσως ὑπο-
θετικῶς, στήν παράσταση τοῦ ναοῦ τῆς
Ἀναστάσεως τῆς ἁγίας πόλεως Σιών στίς
Ἱεροσολυμητικές κυρίως ἐκδόσεις. Κατά
συνέπεια δυνάμεθα νά συμπεράνουμε μιά
ἐπιρροή τῶν θεμάτων πού ἐξιστοροῦνταν
στίς Κατατόμβες μέ τά ἐξιστορούμενα
στά Ἀντιμήνια. Καί στήν παραδοσιακή
καί στήν ἔντυπη μορφή τοῦ ἱεροῦ ἀμφί-
ου κυριαρχεῖ τό δραματικό στοιχείο. Ἡ
χαρακτηριστική κίνηση καί ἡ θέση τῆς
Θεοτόκου, τῶν Μυροφόρων Γυναικῶν,
τοῦ Ἰωσήφ καί τοῦ Νικοδήμου, τοῦ ἀγα-
πημένου μαθητοῦ καί ἐνίοτε τῶν Ἀγγέ-
λων, ὀδηγοῦν τή σκέψη μας νά βιώσουμε
περισσότερο τό γεγονός τῆς Ἀναμνήσεως
τοῦ Πάθους. Ἡ ἔντονη νεκρική πομπή, ἡ
ἀνάμνηση τοῦ σωτηριώδους Πάθους, τό
ἔσχατολογικό περιεχόμενο πού διαγρά-
φεται καί μάλιστα πομπικῶς δηλώνουν
σαφή ἐπιρροή ἐκ τῶν εἰκονογραφικῶν
παραδόσεων τῆς Μεγάλης Εἰσόδου καί
τῆς οὐρανίου θείας Λειτουργίας στούς
εἰκονογραφημένους τρούλους τῶν Ναῶν.
Γίνεται κάτι ἀνάλογο μέ ἐκεῖνο πού περι-
γράφει ὁ π. Εὐδοκίμωφ. Οἱ Χριστιανοί τῶν
πρώτων αἰώνων, μέ τό ρεαλισμό τους, πού
εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπό τήν ἀληθινή πί-
στη, ἀτένιζαν μέ φυσικό τρόπο τόν ἀόρα-
το κόσμος, ἔβλεπαν τό νέφος τῶν Ἀγγέλων
καί στό λειτουργό ἔβλεπαν τόν τύπο, τήν
εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ μόνου ἱερέως.⁹

Ὁ συμβολισμός τῆς Μεγάλης Εἰσό-
δου στά εἰκονογραφικά θέματα τοῦ

8. *Εβ. ι'.* 12.

9. *ΕΥΔΟΚΙΜΩΦ Πρωτοπρεσβυτέρου, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 53.*

Ἀντιμηνσίου δείχνει τήν πορεία τοῦ Χρι-
στοῦ πρὸς τά Ἱεροσόλυμα, «ἵνα σταυ-
ρωθῆ?». ¹⁰ ὁ δέ «συμβολισμός τῆς Μεγά-
λης Παρασκευῆς ὡς νεκρικής πομπῆς ἢ
καί τό θέμα μόνο τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου
τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης -ὅπως χαρα-
κτηριστικά διατυπώνεται σέ πολλές πα-
ραστάσεις- εἶναι θέματα πολύ κοντινά
καί μέ ἔντονη φόρτιση γιά νά μπορέσουν
νά συνυπάρξουν σέ μιά εἰκαστική ἀπό-
δοση τῆς πορείας πρὸς τό τέρμα, πρὸς
τά ἔσχατα, πρὸς τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». ¹¹
Τοιοτοτρόπως τό Εἰλητό ἢ τό Ἀντιμήν-
σιο ἐνέχει μυστηριακή ἀξία σέ διαφορες
βαθμίδες καί ιδιότητες. Ἡ ἀπλή, ἀρχικῶς
αὐτοσχέδια παράσταση τοῦ Σταυροῦ ἢ
τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου καί ἴσως ἀκαλαί-
σθητη, ἀλλά σαφῶς θαυμαστή μέχρι τίς
ἔντυπες πλούσιες δημιουργίες ἀμφίων,
παρασιάζουν τήν ἐμπειρία τοῦ καλλιτέ-
χνη ὡς ἄσπιλη καί ἀληθινή ὠραιότητα,
νά συνιστᾷ ἓνα μυστήριο, ἓνα θαῦμα πού
πάντοτε ἐπαναλαμβάνεται συναρπαστι-
κά. Στό τέρμα, ὅμως, τοῦ σταυρωσίμου
μόχθου Του, ὁ δημιουργός ὀφείλει νά
ὑποτάσσεται καί νά ὑποχωρεῖ μπροστά
σ' Αὐτόν, πού τόν ξεπερνά καί τόν κρίνει.
Ἀπ' αὐτό τό σημεῖο ἡ θεματολογία τοῦ
ἀμφίου ἀποκτᾷ στό ἐξῆς τήν ἀναζητου-
μένη μυστηριακή λειτουργία του. ¹²

Ἐπίσης ἡ θεματολογία ἔχει ἐπηρεα-
στεῖ καί ἀπό τούς Χερουβικούς ὕμνους
τῶν διαφορῶν λειτουργικῶν τύπων,
καθὼς καί ἀπό ὕμνους καί προφητεῖες
τῆς Μ. Ἑβδομάδας καί δὴ τοῦ Μεγάλου
Σαββάτου.

10. *βλ. Μθ. κζ', 26, Μρ. ιε', 15, καί Ἰω. ιθ', 16.*

11. *βλ. Τ. ΤΖΟΜΠΙΑΝΗ, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 106.*

12. *Β. BOBRISKOVY, Εἰκόνα ἢ θέα τῆς Βασι-
λείας τοῦ Μ. Quenot, ἔκδ. Τέρτιος, Κατερίνη 1993,
σ. 6-7.*

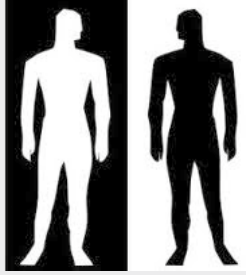
Εύνθεση καί Ἀντιθέσεις

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυδωνίας & Ἀποκορώνου Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη

Γράφει ὁ βαθύνους Pascal ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι σύνθεση μεγαλείου καί ἀθλιότητος... Ὁ ἁμαρτωλός καί χαμερπής οἰκιστής τῆς γῆς, τί θαυμαστό, συγχρόνως ὑποψήφιος οὐρανοπολίτης καί Ἅγιος! Ὁ «ἀπηλοτριωμένος τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ» καί «ἐν ἁμαρτίαις ὑπάρχων» αἰφνης θεᾶται μετανοῶν καί διά δακρῶν καθαιρόμενος καί ἀνυψούμενος «ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». «Ἡ πρῶν ἄσματος γυνὴ ἐξαίφνης σώφρων ὥφθη», διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας τὴν Μ. Ἑβδομάδα, καθὼς πλέκει τὸ ἐγκώμιο «τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν», ἀναφέρει ἡ Ὑπακοή τοῦ α΄ Ἦχου. Αὐτὲς οἱ διδαχὲς χαροποιοῦν τίς καρδιές τῶν «ἐλπίζόντων εἰς Κύριον», διότι τοὺς πληροφοροῦν ὅτι «ἔστι μετάνοια»!

Τὰ ἁμαρτήματά μας, διδάσκει ὁ Μ. Βασίλειος, εἶναι «μετρητά»· τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶναι «ἀμέτρητον»! Ἀκόμη δέ καὶ αὐτὲς οἱ πτώσεις μας δύνανται νὰ ἀποτελέσουν «ὕλικὸν ταπεινώσεως», διδάσκει σύγχρονος Γέροντας. Ἄς δοξάσουμε, λοιπόν, τὸν Κύριο, ὁ Ὅποιος ἐμπνέει στίς ψυχές μας μετάνοια, δέχεται τὴν ἐξομολόγησή μας καί θαυμαστώσ μας ὁδηγεῖ «εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον».

Στὴν «κοιλιάδα τοῦ κλαυθμῶνος» εἶναι ἀλήθεια ὅτι περισσεύει ὁ πόνος... Ὅμως ὁ Θεὸς παρηγορεῖ καί ἐνισχύει,

ἀλλιῶς ποιός θὰ ἄντεχε; Ὑπάρχει ἢ «ἀτελεύτητος ζωὴ», ἢ ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀναδειχθοῦμε «κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ», ὅτι θὰ ἀναπαυθοῦμε ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ προσκαίρου βίου, ὅτι θὰ εἰσέλθουμε «εἰς τὴν κατά-

παυσιν» τοῦ Κυρίου. Ὑπάρχουν οἱ ποικίλες «ἀντιλήψεις» τῆς χάριτος, οἱ ὁποῖες γλυκαίνουν καρδιές καί ἐνισχύουν τὸ φρόνημα. «Δεῦτε δῶμεν δόξαν τῷ Θεῷ»!

Χωρὶς τὴν προσδοκία τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν πῶς θὰ ἄντεχαν οἱ ἀδίκως διωκόμενοι στὴν γῆ, οἱ συκοφαντούμενοι καί καταδικαζόμενοι; Χωρὶς τὴν ἐλπίδα στὴν συμπαθῆ κρίση τοῦ ἀπροσωπολήπτου Θεοῦ μπορεῖ νὰ ὑπομείνει κανεὶς τὴν ἀσυμπαθῆ «κατ' ὄψιν» κρίση τῶν ἀνθρώπων, τὸν πικρὸ λόγον καί τὴν καταδίκη; Χωρὶς τὴν παραδοχὴ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς χάνει τὸ νόημά της καί ἡ παρούσα ζωὴ, καταντᾶ θεᾶτρο τοῦ παραλόγου.

Ἡ πίστη στὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καί ἡ προσδοκία τῶν μελλόντων ἄς μὴ λείψουν ποτέ ἀπὸ τίς καρδιές μας. Ὁ χριστιανὸς πολιτεύεται στὸν κόσμον μὲ φρόνημα ὑπερκόσμιο· ρίχνει ἄγκυρα στὸν Οὐρανόν, ὅπως σημειώνει ὁ μακαριστὸς Δημήτριος Παναγόπουλος. Τέτοια εἶναι τὰ ἐρείσματα τῶν πιστῶν ἀνθρώπων, οὐράνια καί μέλλοντα! Τέτοια ἄς εἶναι καί ἡ ζωὴ μας γιὰ ὅσο ἐπιτρέψει ὁ Κύριος νὰ ζήσουμε ἐδῶ. Ἀμήν.

**ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ
ΠΡΟΣΦΕΡΩ**

**ΣΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΚΕΜΕΝΟ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ**

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:

ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

495/296057-57

IBAN:GR4001104950000049529605757

ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΑΛΙΔΩΝ

176495001

IBAN:GR8506900010000000176495001

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Ι.Μ.Κ.Α.

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους

Ἐπιμέλεια κειμένου: Γκούντελος Κων/νος, Θεολόγος

Ὁ Σεπτέμβριος ἦταν ὁ ἕβδομος μῆνας τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἡμερολογίου, μέ πρώτο Μῆνα τόν Μάρτιο ἐξ οὐ καί ἡ ὀνομασία (septem: ἑπτά). Ἡ πρώτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶχε ὀρισθεῖ ἀπό τούς Βυζαντινούς το 313 μ.Χ. ὡς ἡ ἀρχή τοῦ θρησκευτικοῦ ἔτους. Σέ ἔγγραφο τοῦ IB' (12ου) αἰώνα ἀπό τήν κάτω Ἰταλία ἀναφέρεται: «ἡ δέ ἀρχή τοῦ χρόνου ὑπάρχει ἀπό τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου μηνός»¹ Ὡς ἀρχή τοῦ πολιτικοῦ ἔτους ἐθεωρεῖτο ὁ Μάρτιος, ὅπως ἀναφέρει ὁ Δημήτρης Οἰκονομίδης, ὁ Νικόλαος Καλλικλής, Ἰατρός καί ποιητής πού ἔζησε τόν 12ο -13ο αἰώνα «περιγράφει τούς μῆνες τοῦ ἔτους ἀρχίζοντας ἀπό τόν μῆνα αὐτό»². Ἀρχικά οἱ Ρωμαῖοι

εἶχαν τρεῖς ἀρχές τοῦ ἔτους, τήν 1η Ἰανουαρίου, τήν 1η Μαρτίου καί τήν 1η Σεπτεμβρίου.

Ἡ Νέα Ρώμη (Κων/πολη) ἀκολούθησε τήν παραδεδομένη συνήθεια. Τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀναγνώρισε ὡς ἀρχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους τήν 1η Σεπτεμβρίου, τήν ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου.

Ἡ λέξη Ἰνδικτος προέρχεται ἀπό τήν λατινική

λέξη *indictio* πού σημαίνει ὀρισμός, διάγγελμα, διάταγμα (*indictus*, *indictio*: ἐπαγγελία, κύρηξη, διάγγελμα, διάταγμα)³. Ὁ ὅρος προήλθε ἀπό τήν συνήθεια τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων νά ὀρίζουν διά θεσπίσματος γιά διάστημα δεκαπέντε ἐτῶν τό ποσό τοῦ ἐτήσιου φόρου πού εισπράττουν αὐτή τήν ἐποχή γιά τή συντήρηση τοῦ

στρατοῦ. Κάτ' ἐπέκταση, καθιερώθηκε «νά ὀνομάζονται Ἰνδικτίωνες οἱ 15ετείς αὐτοὶ κύκλοι πού ἄρχισαν ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου τρία χρόνια πρὶν τῆ γέννηση τοῦ Χριστοῦ»⁴.

Ἡ χρησιμοποίηση τῆς Ἰνδικτίωνος γιὰ χρονολόγηση «ἀνέρχεται στό Διοκλητιανό καί τοποθετεῖται στήν Αἴγυπτο κατά τό 297 /298 μ.Χ., ἀλλά μέ διάρκεια 5 ἐτῶν»⁵. Ὁ πρῶτος Ἰνδικτίων μέ διάρκεια 15 ἐτῶν ἄρχεται ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 312 μ.Χ. καί τόν εἰσήγαγε στό Βυζάντιο ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ἡ ὁποία ὀνομάστηκε Κωνσταντίνειος ἢ ἑλληνική ἢ Κωνσταντινοπολίτικη ἢ Βυζαντινή. Ἡ Βυζαντινὴ Ἰνδικτίων, ἀρχίζει τὴν 1η Σεπτεμβρίου καί χρησιμοποιεῖται σέ ὅλο το Βυζάντιο, τὰ μεταβυζαντινά ἑλληνικά κείμενα, τὴν παπική διοίκηση, τὴ Νότια Ἰταλία τὰ ὑπὸ τὴν κυριαρχία ἢ τὴν ἐπίδραση τοῦ Βυζαντίου κράτη. Ἡ πρώτη ἀναφορά χρησιμοποίησής της σέ αὐτοκρατορικά ἔγγραφα βρίσκεται σέ ἀπόφαση «τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίου τοῦ ἔτους 356-357 μ.Χ.»⁶. Ἡ Ἰνδικτικός ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Δ' (4ου) αἰῶνα καθιερώθηκε ὡς ἐκκλησιαστικὴ γιορτὴ πού ἔχει σχετικὴ ἀκολουθία. Στὴν ἀκολουθία αὐτὴ διαβάζονται εὐχές καί τροπάρια πού ἔχουν συνταχθεῖ ἀπὸ τόν Πατριάρχη Ἀθανάσιο (1289 μ.Χ.-1293 μ.Χ.) καί τόν Πατριάρχη Φιλόθεο (1353 μ.Χ.-1355 μ.Χ. καί 1364 μ.Χ.-1376 μ.Χ.).

Κατὰ τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἁγιορείτη ἡ ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν Ἰνδικτίωνα «γιὰ τρεῖς λόγους:

α) Ὡς ἀρχὴ τοῦ χρόνου.

β) Σέ ἀνάμνηση τῆς μετάβασης τοῦ Κυρίου στὴ Συναγωγὴ κατὰ τὴν ὁποία

δόθηκε σέ αὐτόν τό βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐα γιὰ νά διαβάσει. Ἀπὸ τό βιβλίον τοῦ Ἡσαΐα διάβασε τό Εα' (61ο) Κεφάλαιο «πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ οὐ ἔνεκεν ἐχρῖσε μέ», ἀφοῦ ὁ Κύριος διάβασε αὐτά τά λόγια ἔκλεισε τό βιβλίον καί τό ἔδωσε στόν ὑπηρέτη. Ἐπειτα ὁμως ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς κάθισε καί εἶπε στό λαό «ὅτι σήμερον ἐτελειώθησαν οἱ λόγοι τῆς προφητείας ταύτης εἰς τά ἰδικὰ σας αὐτιά»⁷ καί μέ θαυμασμό ἄκουγαν τὰ χαριτωμένα λόγια τοῦ πού ἔβγαιναν ἀπὸ τό στόμα του.

γ) Δία μέσου τῆς ὑμνωδίας καί ἰκεσίας ὁ Θεός νά εὐλογῆσει τό νέο χρόνο καί νά χαρίσει τοῦτο σέ ἐμᾶς καί γεμάτο ἀπὸ ὅλα τα πνευματικά καί ὑλικά ἀγαθὰ, ἄλλωστε νά εὐαρεστήσουμε τόν Θεό μέ τὴ φύλαξη τῶν ἐντολῶν του»⁸.

Ἐνῶ σύμφωνα μέ τό Νέο Συναξαριστὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ ὁ Σεπτέμβριος εἶναι μῆνας συγκομιδῆς καρπῶν καί προετοιμασίας γιὰ τό νέο κύκλο βλαστήσεως, ταίριαζε νά ἐορτάζουν οἱ χριστιανοὶ τὴν ἀρχὴ τῆς γεωργικῆς περιόδου ἀποδίδοντας εὐχαριστίες στόν Θεό γιὰ τὴν εὐνοιά του πρὸς τὴν κτίση. Ὁ Χριστός ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Δημιουργός του χρόνου καί τοῦ σύμπαντος, «ὁ ὁποῖος σαρκώθηκε γιὰ νά ἀποκαταλλάξῃ τὰ πάντα εἰς ἑαυτόν καί νά συναγάγῃ Ἰουδαίους καί ἔθνη σέ μία Ἐκκλησία. Ἦθελε νά ἀνακεφαλαιώσῃ ἐν ἑαυτῷ τόν Αἰσθητό κόσμο καί τό γραπτὸ Νόμο»⁹.

Τὴν 1η Σεπτεμβρίου, ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτικού, σύσσωμη ἡ Ἐκκλησία συναθροί-

σμένη αναπέμπει δοξολογία πρὸς τὸν Ἐνα τρισυπόστατο Θεό, ὁ ὁποῖος διαμένει στὴν αἰώνια Μακαριότητα διακρατεῖ τὰ πάντα στὴ ζωὴ καὶ στέλνει ἄφθονες τίς εὐλογίες του στὰ κτίσματά του. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς εἰσάγει στὸ νέο ἔτος καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε, γιὰ νὰ γίνουμε μέτοχοι τῆς αἰωνιότητάς του.

1: Δημήτρης Β. Οἰκονομίδης, Ὁρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμος 11, σελ. 33

2: αὐτόθι

3: Στεφάνου Α. Κουμανούδη, Λεξικὸν Λατινοελληνικόν, ἐν Ἀθήναις 1884, σελ 395- 396

4: Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ Μακαρίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου, Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, τόμος πρῶτος (Σεπτέμβριος), σελ. 9

5: Παναγιώτης Γ, Νικολόπουλος Ὁρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμος 3, σελ.899

6: αὐτόθι

7: Ἐκλογάδιον, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν, Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 68-69

8: Νικοδήμου Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς, Βενετία 1819, Τόμος Α΄, σελ. 1-2

9: Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ Μακαρίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου, Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, τόμος πρῶτος (Σεπτέμβριος), σελ.9

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐκλογάδιον, Ἀποστολικά καὶ Εὐαγγελικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν, Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2003

Κουμανούδη Α. Στεφάνου, Λεξικὸν Λατινοελληνικόν, ἐν Ἀθήναις 1884

Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ Μακαρίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου, Ἐκδόσεις Ἰνδικτος, τόμος πρῶτος (Σεπτέμβριος)

Νικοδήμου Ἀγιορείτου Συναξαριστῆς, Βενετία 1819, Τόμος Α΄

Νικολόπουλος Γ. Παναγιώτης, Ὁρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμος 3ος, Ἐκδόσεις Ἄθ. Μαρτίνος, Ἀθήναι 1967

Οἰκονομίδης Β. Δημήτρης, Ὁρησκευτικὴ καὶ Ἠθικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμος 11ος, Ἐκδόσεις Ἄθ. Μαρτίνος, Ἀθήναι 1967.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΗ

του ἱεροσπουδαστοῦ Ἑμμανουήλ Λαγκουβάρδου

Στίς δύσκολες μέρες πού διανύουμε, στό καθημερινό ἀγώνα τῆς ζωῆς προστίθεται ἀκόμη ἕνας ἀγώνας τοῦ νά εἶναι κάποιος σήμερα ἱεροσπουδαστής. Στήν σχολή μας ἐμεῖς τά παιδιά ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ ἀπό διάφορους νομούς τίς Κρήτης σέ ἡλικίες 13-18, στήν καθημερινή μας μέρα συμβιβάζομαστε μέ τό λειτουργικό πρόγραμμα τό ὁποῖο ὁ κάθε ἱεροσπουδαστής θά πρέπει ὑποχρεωτικά νά τό ἐφαρμόζει.

Ἀρχικά, στήν καθημερινότητά μας ξεκινᾶμε τήν μέρα μας μέ προσευχή πού στήν ἐκκλησιαστική γλώσσα ὀνομάζεται ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου. Ἀφοῦ δοξολογήσουμε τόν Θεό στήν συνέχεια πᾶμε ὅλοι μαζί στό πρωινό καί μετά ἀκολουθεῖ τό σχολικό πρόγραμμα, τό ὁποῖο περιλαμβάνει τά ἴδια μαθήματα μέ τά ὑπόλοιπα σχολεῖα, ἀλλά στήν σχολή μας διδασκόμαστε καί κάποια θεολογικά μαθήματα παραπάνω πού μᾶς διδάσκουν τί εἶναι τριαδικός Θεός, τί εἶναι Παναγία, τί εἶναι Ἅγιοι, τί εἶναι ἐκκλησία [λαός καί κληρός] καί προπαντός τί εἶναι ζωή.

Πολλά παιδιά μέσα στήν σχολή ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν μεγάλους

καί μικρούς ἀγῶνες, ἄλλοι εὐκολοί ἄλλοι δύσκολοι. Ἐνα μεγάλο ὄπλο σέ αὐτόν τόν ἀγώνα εἶναι, νά μήν τό βάζουμε κάτω νά εἴμαστε πάντα ὄρθιοι στά πόδια μας καί νά τά ἀντιμετωπίζουμε ὅλα μέ δύναμη καί θάρρος. Στήν σχολή μας ἐμεῖς οἱ ἱεροσπουδαστές μαθαίνουμε νά εἴμαστε τά αὐριανά στελέχη τίς ἐκκλησίας, οἱ αὐριανοί ἱερεῖς. Μαθαίνουμε ταπείνωση καί τήν εὐλάβεια νά τήν ἔχουμε στό λόγο μας καί στό ἦθος μας.

Μετά τό πέρας τόν σχολικῶν μαθημάτων τό πρόγραμμα ἔχει μεσημεριανό γεῦμα τό ὁποῖο ἀπολαμβάνουμε στήν τραπεζαρία. Ἐπειτα ἀκολουθεῖ ἐλεύθερος χρόνος γιά ὅλους μας ὅπου ξεκουραζόμαστε ἀπό τήν σχολική ταλαιπωρία πού ἔχουν ὅλα τα παιδιά. Στήν συνέχεια ἀκολουθεῖ ἡ ἑσπερινή δοξολογία πρὸς τόν Θεό πού στήν ἐκκλησιαστική γλώσσα λέγεται Ἑσπερινός. Ἀφοῦ ἔχουμε ὅλοι δοξολογήσει τόν θεό συνεχίζουμε τό οἰκοτροφειακό μας πρόγραμμα μέ μελέτη στήν ὁποία ἐτοιμάζουμε τά μαθήματά μας γιά τήν ἐπόμενη μέρα.

Κλείνοντας ἡ μέρα ἀφοῦ ἔχει βραδιάσει καί τό φῶς τοῦ ἡλίου ἔχει χαθεῖ

πηγαίνουμε για τό τελευταίο δείπνο τῆς ἡμέρας ὅπου ἐκεῖ ἐκτός τοῦ νόστιμου φαγητοῦ πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἱερά μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκωρόνου ἀνταλλάσσει ὁ καθένας τίς ἐντυπώσεις καί ἀπόψεις τίς ἡμέρας πού πέρασε καί σκέφτεται τί θά κάνει τήν ἐπόμενη μέρα μέ τούς φίλους του. Μετά τό δείπνο δοξολογοῦμε τόν Θεό λέγοντας βραδινές προσευχές πού τίς ὀνομάζουμε ἀπόδειπνο. Τελειώνει ἔτσι ἡ μέρα τῆς ἐκπαιδευτικῆς καί λειτουργικῆς ζωῆς ἑνός ἱεροσπουδαστή. Ὡς ἱεροσπουδαστής μπορῶ νά σᾶς διαβεβαιώσω τά βιώματά μας μέσα στήν σχολή ὅτι αὐτό πού ζοῦμε καθημερινά εἶναι ἕνα μεγάλο μάθημα ζωῆς μαθαίνουμε τήν πίστη μας νά τήν μεγαλώνουμε καί τήν ἀγάπη μας νά τήν προεκτείνουμε. Μαθαίνουμε ἐπίσης κάθε μέρα πῶς νά σεβόμαστε τόν συνάνθρωπό μας καί νά τόν βοηθᾶμε στά προβλήματά του καί στίς δυσκολίες του. Ἔτσι λοιπόν ὁ ἀγώνας καί ἡ ζωή ἑνός ἱεροσπουδαστή εἶναι τά λόγια καί τά βήματα τῆς Καινῆς Διαθήκης, νά προσπαθοῦμε νά γινόμαστε ὁδηγοί τοῦ κάθε τυφλοῦ καί ἀναπήρου νά δίνουμε παρηγοριά στούς πονεμένους καί ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους. Σέ αὐτήν τήν ζωή σκοπός ὅλων των ἀνθρώπων δέν θά πρέπει νά

εἶναι μόνο τό ἐγώ τους, νά σηκώνουν τό δικό τους σταυρό μόνο γιά νά περάσουν στήν ἀπέναντι πλευρά, ἀλλά θά πρέπει νά βοηθᾶμε καί ἐκείνους πού δυσκολεύονται νά τόν σηκώσουν. Αὐτός θά πρέπει νά εἶναι ὁ ἀγώνας καί ἡ ζωή ἑνός ἱεροσπουδαστή.

Πιστεῦω νά πήρατε ἕνα δείγμα ἀπό τήν καθημερινή μας ζωή θεωρῶ δέ χρέος μου νά εὐχαριστήσω γιά τήν ἐμπειρία αὐτή τόσο τόν πνευματικό μου πατέρα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λάμπης Συβρίτου καί Σφακιῶν κ.κ. Εἰρηναῖο γιά τήν σοφή του ἀπόφαση νά μέ στείλει στήν σχολή, τόν Μητροπολίτη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ.κ. Δαμασκηνό διά τόν ἀγώνα πού καταβάλλει διά τήν εὐρυθμη καί ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῆς ἐστίας, τόν σχολάρχη μας κ. Θωμᾶ Παναγιώτου καί τούς καθηγητές μας διά τά ὅσα μᾶς προσφέρουν καί μᾶς μαθαίνουν γιά τήν ζωή στήν σχολή καί στήν ἐκκλησία καί μετά ἀπό αὐτήν, τόν Πρωτοσύγκελο τίς Ἱερᾶς μητρόπολης π. Δαμασκηνό Λιονάκη γιά τόν ἀγώνα πού καταβάλλει καί ἐκεῖνος γιά τήν σωστή ὀργάνωση τοῦ προγράμματος τίς ἐστίας καί ἐπίσης νά εὐχαριστήσουμε ὅλους γιά τήν δευτέρα ζεστή οἰκογένεια πού μᾶς δίνετε καί τήν στήριξή σας γιά τήν Σχολή μας.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Α΄

(Ομιλία από τήν πρεσβυτέρα **Σοφία Κουτσούρη-Δορμπαράκη**, φιλόλογο καθηγήτρια, στις πρεσβυτέρες τῆς ἱ. Μητροπόλεως Κυδωνίας καί ἀποκορώνου, στις 15 Ἰουνίου 2013)

Ἀγαπητές μου ἀδελφές καί φίλες συμπρεσβυτέρες,

Εὐχαριστῶ πολύ τήν Ἱερά Μητρόπολῆσας γιά τήν πρόσκληση πού μοῦ ἀπήυθυνε καί τήν ἐξαιρετική τιμή πού μοῦ ἔκανε νά ἀναλάβω τήν εἰσήγηση σ' αὐτήν τήν σύναξη τῶν πρεσβύτερων γιά ἕνα θέμα πού ἀφορᾶ ἐμᾶς τίς πρεσβυτέρες: τόν ρόλο καί τήν θέση μας μέσα στήν Ἐκκλησία μας.

Ἄς ξεκινήσουμε τήν εἰσήγησή μας μέ τήν χαρισματική θέση πού κατέχει ἡ πρεσβυτέρα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ νεώτερες ἀπό ἐμᾶς θά θυμοῦνται πιά ἄμεσα καί νωπά τήν χειροτονία τοῦ ἱερέα συζύγου τους, οἱ μεγαλύτερες ἴσως χρειαστεῖ νά ἀνασκαλίσουμε λίγο περισσότερο τήν μνήμη μας, ὅλες ὅμως νιώθω πώς ἀκόμη ἀκοῦμε στ' αὐτιά μας διά τοῦ Ἐπισκόπου τά λόγια τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τόν ὑποψήφιο ἱερέα-σύζυγο: ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα προχειρίζεται Νικόλαον, Γεώργιον, Σπυρίδωνα... τόν εὐλαβέστατον ὑποδιάκονον ἢ διάκονον εἰς πρεσβύτερον.

Ἀπό ἐκείνη λοιπόν τήν Ἱερή στιγμή,

μαζί μέ τούς ἱερεῖς συζύγους μας, κληθήκαμε καί ἐμεῖς στό πλευρό τους νά διακονήσουμε τόν λαό τοῦ Θεοῦ καί ἀπό ἀπλές πιστές νά γίνουμε κάτι τό ξεχωριστό: ἡ σύζυγος τοῦ ἔγγαμου ἱερέα τῆς ἐνορίας, ἡ πρεσβυτέρα ἢ πιά λαϊκά, ἡ παπαδιά.

Ἐνταχτήκαμε μέ αὐτόν τόν τρόπο στόν κύκλο τῶν χαρισματούχων τῆς Ἐκκλησίας μας, χάριν βέβαια τῆς συζυγίας καί τῆς σύζευξής μας μέ τόν κατεξοχὴν χαρισματοῦχο αὐτῆς λόγω θέσεως, τόν Ἱερέα σύζυγό μας. Διότι ὡς γνωστόν ὁ ὑποψήφιος ἱερέας καλεῖται νά συμμετάσχει πιά δραστικά καί συγκεκριμένα στήν ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ καί μέσα ἀπό τό μυστήριον τῆς ἱερωσύνης νά λάβει τήν εἰδική ἱερωσύνη, τήν προσθήκην Πνεύματος κατά τόν ἅγιον Χρυσόστομο. Αὐτό σημαίνει ὅτι τό ἔργο του πιά εἶναι νά ὑπηρετεῖ τήν Ἐκκλησία ἀπό πιά ὑπεύθυνη θέση, διότι ἀναλαμβάνει τήν εὐθύνη τῆς διαποίμανσης τῶν πιστῶν, τήν κατήχηση καί διδασχὴ τους καί τήν τέλεση τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας.

Σ' αὐτήν τήν εἰδική ἱερωσύνη τοῦ ἱερέα μετέχει καί ἡ σύζυγός του, ἡ πρεσβυτέρα, γιατί οὐκετι εἶσι δύο, ἀλλά μία σὰρξ ὅπως βεβαιώνει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας (Μάρκ.

10,8). Μεταγγίζεται, επομένως, ή χάρη του Θεού και σε εμάς και μάς συμπαρασύρει στο έργο όχι ασφαλώς της τέλεσης των μυστηρίων - στην όρθοδοξία δέν δικαιολογείται ή ιερωσύνη των γυναικών - αλλά στο ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο της ένορίας και κυρίως στην στήριξη του ιερέα συζύγου μας και της οικογενείας μας.

Έτσι, δέν νιώθει αισθήματα κατωτερότητας ή γυναίκα, επειδή δέν έχει την δυνατότητα νά χειροτονηϊται, νά ιεουργει, νά τελει τά μυστήρια, ούτε μειονεκτεϊ επειδή ό ρόλος της ως πρεσβυτέρας είναι συμπληρωματικός προς τον ρόλο του συζύγου της.

Στήν Έκκλησία μας ή οποιαδήποτε αντιδικία και αντιπαλότητα καταργει την έννοια του χαρίσματος, γιατί χάρισμα σημαίνει δωρεά από τον Θεό, παροχή αγάπης για νά δώσεις αγάπη, παροχή εύλογίας για νά προσφέρεις στους άλλους εύλογία, χαρά, παρηγορία. Είναι δώρο που προσφέρεις ως αντίδωρο- Δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε, είναι τό τάλαντο που αν δέν αξιοποιηθεϊ και κρυφτεϊ στήν γή, θά μάς ζητηθεϊ από τον Θεό απολογία. Άς θυμηθεύμε την παραβολή των τάλάντων.

Τό χάρισμα σημαίνει επίσης ευθύνη, υποχρεώσεις, διακονία του πλησίον, βάρος που σηκώνεις μέ την δύναμη του Θεού, για νά εκπληρωθεϊ τό θέλημά Του και νά έρθει ή Βασιλεία Του στήν γή.

Τά χαρίσματα βεβαίως των γυναικών στήν Έκκλησία λειτουργούν συμπληρωματικά προς την ανδρική ιερωσύνη και πάντα καθ' ύπακοήν προς τους ιερείς και τον διάδοχο των Άποστόλων, τον Έπίσκοπο. Πάντα εύσημονως και κατά τάξιν γενέσθω! μάς υπενθυμίζει ό απόστολος Παύλος (Α' Κορ. 14, 40).

Ό έπίσκοπος Διοκλείας και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Όξφόρδης Κάλ-

λιστος Γουέαρ μάς έπισημαίνει πώς στον χώρο της Έκκλησίας υπάρχουν τέσσερα (4) κυρίως γυναικεία χαρίσματα:

1) Τό χάρισμα της ισαποστόλου γυναικας: σπάνιο χάρισμα των πρώτων χριστιανικών χρόνων. Ίσαπόστολοι ήταν ή άγία Φωτεινή, ή άγία Έλένη, ή άγία Θεκλα.

2) Τό χάρισμα της διακόνισσας: χάρισμα μέ χειροθεσία, που έδινε την δυνατότητα στήν γυναίκα νά ύπηρετεϊ τον συνάνθρωπο εκεί όπου ήταν αδύνατο ή δύσκολο νά δράσει ό ιερέας. Στήν αρχαία Έκκλησία έχουμε την διακόνισσα Φοίβη, συνεργάτιδα του αποστόλου Παύλου στήν Κόρινθο, ενώ και σήμερα ύπάρχει ή σκέψη νά ενεργοποιηθεϊ και πάλι τό χάρισμα αυτό.

3) Τό χάρισμα της γερόντισσας: έκτακτο χάρισμα που έπισημαίνουμε σε όλες τις εποχές, μέ τό όποιο ή καθαρή στήν ψυχή γυναίκα (γιατί ύπάρχει βεβαίως ό Γέροντας άντρας) γίνεται πνευματικός καθοδηγητής πολλών ανθρώπων της εποχής της. Τέτοιες γερόντισσες μαμάδες έχουμε στήν αρχαία εποχή την όσια Σάρρα, την όσια Συγκλητική, άκόμη και στήν δική μας την γερόντισσα Γαβρίηλια, όπως και σφές άλλες μοναχές γερόντισσες.

Και (4) Τό χάρισμα της πρεσβυτέρας που είναι τό πιο κοινό και διαδεδομένο χάρισμα και κάνει την σύζυγο του ιερέα νά έχει ξεχωριστή θέση στήν ένορία της, όχι βέβαια μέ την έννοια της εξουσίας αλλά της διακονίας, γιατί όπως είπαμε είναι σύζυγος εκείνου που έχει την χάρη της ιερωσύνης, συνεπώς αποτελεί σάρκα από την σάρκα του και τον πιο άμεσο συνεργάτη του.

Είσαι τά 4/5 του παπα σου, μου είπε κάποτε ένας γέροντας, όταν πήγαμε μετά την χειροτονία του συζύγου μου νά πάρουμε την ευχή του. Στήν έκκληξή μου

καί τήν διαφωνία μου: Γέροντα, μήπως υπερβάλλετε; Πείτε τουλάχιστον τό μισό, εκείνος χαμογελώντας μου ανταπάντησε: Είσαι τό στήριγμά του, ή παρηγορία του καί ή έμπνευσή του, είσαι ή παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ζωή του. Γι' αυτό ἄκου πού σοῦ λέω: είσαι τά 4/5.

Κι από τότε ἀναλογίζομαι τά λόγια του, ὄχι γιά νά καυχηθῶ, ὄχι γιά νά καμαρώσω, ἀλλά γιά νά συνειδητοποιῶ καθημερινά πώς ἄν δέν ἔχεις πάρει χάρη από τόν Θεό, δέν μπορεῖς νά ὑπηρετεῖς αὐτήν τήν ὑψηλή καί ὑπεύθυνη θέση.

Ἄς δοῦμε ὅμως τούς τομεῖς στούς ὁποίους μποροῦμε νά ἐφαρμόσουμε αὐτό τό χάρισμα α) στήν οἰκογένειά μας καί β) στήν ἐνορία μας, στούς χώρους δηλαδή πού ζοῦμε καθημερινά καί ἀντιμετωπίζουμε δυσκολίες καί προβλήματα, γευόμαστε ὅμως καί πάμπολλες εὐλογίες καί χαρές.

α) Στήν οἰκογένεια. Ὁ ρόλος μᾶς σ' αὐτήν εἶναι διπλός. Ἄφενός νά καλλιεργήσουμε τήν συζυγική σχέση καί νά σταθοῦμε σωστές καί ἄξιες σύζυγοι στό πλευρό τῶν ἀνδρῶν μας, ἀφετέρου ὡς μητέρες νά ανταποκριθοῦμε στό δύσκολο ἔργο τῆς κατά Χριστόν ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν μας, μέ τήν συνεργασία ἐννοεῖται πάντα του ἱερέα συζύγου μας.

Κι ὡς πρός τό πρῶτο: ἄν ή συζυγία γιά τούς ἀπλούς κοσμικούς ἀνθρώπους εἶναι μία ἐπίπονη σχέση πού ἔχει στάδια προσαρμογῆς, κρίσης, ταύτισης, ὠριμότητας καί ὀλοκλήρωσης, φάσεις δηλαδή πού μέσα ἀπό αὐτές τό ζευγάρι πλάθεται, ζυμώνεται καί φτάνει σέ μία εὐλογημένη συμπόρευση, ή ἱερατική συζυγία, τό ἱερατικό ζευγάρι ἐκτός ἀπό τά στάδια καί τίς δυσκολίες πού ἰσχύουν γιά ὄλους, ἐπιβαρύνεται μέ πρόσθετα προβλήματα καί βάρη στήν ζωή του καί τήν ἐξέλιξή του.

Πρέπει νά ἐπιστρατεύσει ὄλα τα πνευ-

ματικά του ἐφόδια προκειμένου νά ἐπιτύχει καί νά διατηρήσει τήν εὐλογημένη συζυγική ἐνότητα, ἀλλά καί νά διακονήσει ἐπιπλέον τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα ἀπό τό πόστο πού βρίσκεται.

Εἶναι εὐλογία τα ζευγάρια νά μπαίνουν στήν ἱερωσύνη ἔτοιμα, ὅσο αὐτό γίνεται ἀνθρωπίνως, ἔχοντας κάπως σμιλεύσει τούς χαρακτήρες τους, ἔχοντας κάνει ὁ καθένας τόν προσωπικό του ἀγῶνα νά λειάνει τά πάθη του, ὅμως ἀρκετές φορές ή πραγματικότητα εἶναι διαφορετική. Ἄρκετοί νέοι εἶναι τόσο ἀνώριμοι γιά τόν γάμο, ὅσο καί ἀνέτοιμοι γιά μία πρόωρη εἰσοδό τους στήν ἱερωσύνη.

Ἄν ὁ γάμος ἔχει τά ζόρια του, ή ἱερωσύνη πολλές φορές δημιουργεῖ ἀπογοητεύσεις καί ἀδιέξοδα, διότι εἴμαστε ἀνθρωποί ἀτελεῖς, ἀνώριμοι καί πολύ ἀδύναμοι γι' αὐτήν τήν ὑψηλή ἀποστολή.

Γι' αὐτό καλό θά εἶναι νά μή βιάζονται οἱ νέοι μας νά μπαίνουν σ' αὐτόν τόν χῶρο, ὀρμώμενοι μόνο ἀπό ἕναν ἐπιπόλαιο ἐνθουσιασμό ἢ μία ἐξωτερική ἀνάγκη. Ἡ κλήση πρέπει νά συμβαδίζει μέ τήν κλίση καί νά εἶναι γνήσια, μέ φόβο Θεοῦ καί ή τελική ἀπόφαση νά παίρνεται ὄχι μέ κριτήρια συμφέροντος ή βολέματος, ἀλλά πάντα μέ γνώμονα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἐπανέλθουμε ὅμως στό θέμα μας καί ἄς δοῦμε πώς νά κρατήσουμε ἐμεῖς οἱ πρεσβυτέρες τήν συζυγία μας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, γιατί αὐτό εἶναι τό σημαντικότερο ἔργο μας καί ή δυσκολότερη ἀποστολή μας. Πρέπει νά σταθοῦμε στό πλάι του ἱερέα συζύγου μας στίς εὐκολες καί στίς δύσκολες στιγμές, νά τοῦ συμπαρασταθοῦμε στά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει τόσο μέσα στήν οἰκογένεια, ὅσο καί στήν ἐνορία, νά καλλιεργήσουμε τήν ἐπικοινωνία μαζί του, νά τόν ξεκουράζουμε ψυχικά καί ὄχι νά τόν φορτώνουμε μέ καινούργια

προβλήματα, νά είμαστε μ' ένα λόγο ό δικός του άνθρωπος, ή χαρά καί ή παρηγοριά του.

Ό ιερέας μπορεϊ στήν ένορία του νά είναι ό ποιμένας εκατοντάδων ψυχών, νά στηρίζει μέ τόν λόγο του καί τήν ζωή του τούς πιστούς, όμως είναι καί αυτός άνθρωπος μέ αδυναμίες καί έλαττώματα, όπως εξάλλου καί έμεις, πού εκδηλώνονται κυρίως μέσα στήν οικογένειά του, εκεί όπου υπάρχει αποδοχή καί εξοικείωση, εκεί όπου εκφράζεται τίς πίο πολλές φορές ό πραγματικός μας έαυτός.

Η κόπωση εξάλλου τόν κάνει νά εξαντλείται σωματικά καί ψυχικά, διότι ή ένορία έχει πολλές υποχρεώσεις καί οί πιστοί αρκετές φορές συμπεριφέρονται αδιάκριτα στους ιερείς τους, θέλοντας νά λύσουν στό έδω καί τώρα τά προσωπικά τους προβλήματα, αδιαφορώντας αν ό παπάς τους είναι κουρασμένος ή άρρωστος καί αδυνατεί νά τούς ίκανοποιήσει τό έπείγον αίτημα, τό οποίο κάποιες φορές δέν είναι σοβαρό.

Πόσες φορές δέν έχουν έπιστρέψει οί ιερείς σύζυγοί μας από τήν εξομολόγηση στραγγισμένοι από κάθε ζωντάνια, έξουθενωμένοι από τόν κόσμο καί τά προβλήματα του, μή μπορώντας ούτε τό χέρι τους νά κουνήσουν ούτε κάν μιά κουβέντα νά πούν;

Πόσες φορές πάλι δέν έχουν ζοριστεί καί συνάμα απογοητευτεί από τίς δυσκολίες πού συναντούν στήν σχέση τους μέ τούς συνεφημερίους τους, μέ τόν Δεσπότη τους, μέ τούς έπιτρόπους καί τούς άλλους λαϊκούς συνεργάτες τους ή καί ακόμα κατά τήν διαχείριση οικονομικών ζητημάτων καί διοικητικών υποθέσεων, πράγματα πού απορροφούν αρκετό από τόν χρόνο τους καί τήν ζωτικότητα τους καί τούς απομακρύνουν από τό κυρίως πνευματικό καί Λειτουργικό τους έργο;

Σέ όλες αυτές τίς καταστάσεις έμεις οί πρεσβυτέρες ποιά στάση κρατάμε; Κατανοούμε τήν πραγματικότητα, προσφέρουμε τήν συμπαράστασή μας, τό χαμόγελό μας, τήν άγκαλιά μας, τήν ύπομονή καί τόν καλό μας λόγο, ή μήπως έχουμε κουραστεί από τήν καθημερινότητα καί φερόμαστε άνώριμα κι έγωϊστικά;

Μήπως αφήνουμε κάποια ζιζάνια νά πνίγουν τήν συζυγική μας σχέση ή καί τό χειρότερο, κάποια δηλητήρια νά δηλητηριάσουν τήν οικογενειακή μας ζωή, νά μās αποξενώνουν από τόν σύζυγο καί νά μή χαιρόμαστε ούτε τόν γάμο μας, αλλά καί ούτε τήν ιερωσύνη του συζύγου μας;

Στό σημείο αυτό θεωρούμε ότι πρέπει νά κάνουμε μία προσθήκη. Αυτά πού αναφέρουμε έδω άφορούν καί τούς δύο συζύγους, διότι ό γάμος δέν είναι μία ιδιωτική υπόθεση πού άφορά καί στηρίζεται στον ένα, αλλά άμφίδρομη κίνηση καί κοινωνία δύο προσώπων πού ως βάση των πράξεών τους έχουν τήν άγάπη καί τήν άνιδιοτελή συνένωση, διότι δίνοντας παίρνεις καί παίρνοντας προσφέρεις περισσότερα. Τά αισθήματα πρέπει νά είναι άμοιβαία καί στους δύο συζύγους, ό άγώνας κοινός, όπως κοινές καί οί υποχρεώσεις. Ό γάμος μοιάζει μέ τήν βάρκα, ή όποια γιά νά προχωρήσει χρειάζεται καί τά δύο κουπιά, διαφορετικά κολλάει ή κάνει γύρους γύρω από τόν έαυτό της, όπως όταν κωπηλατούμε μέ τό ένα μόνο κουπί.

Έτσι καί ό γάμος. Για νά προχωρήσει ή σχέση του ζευγαριού, νά βαθύνει καί νά μή γίνει συμβατική συμβίωση, απαιτείται νά είναι υπόθεση καί των δύο συζύγων. Εξάλλου συζυγία σημαίνει ζεύξιμο στον ίδιο ζυγό, γιά τό στήσιμο καί τήν επιβίωση τής κατ' οίκον Έκκλησίας, τής οικογένειας.

Συνέχεια στό έπόμενο τεύχος.

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ, ΔΥΟ ΕΝΝΟΙΕΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ Ή ΟΧΙ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΡΑΚΗΣ,
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ Κ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

*(Ένα απόσπασμα από την ραδιοφωνική συνέντευξη
μέ τον πρωτοπρεσβύτερο π. Στυλιανό Καρπαθίου, ψυχίατρος παιδιών και
έφηβων, στο πλαίσιο της έκπομπής «ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ»)*

Διαβάσαμε μία είδηση για μία επιστημονική έρευνα για την νοημοσύνη και την θρησκευτικότητα, ή όποια έν όλιγοις έλεγε ότι ή βαθιά θρησκευόμενοι άνθρωποι δέν είναι και νοήμονες. Καταρχάς τί όνομάζουμε έρευνα και πότε θεωρείται τεκμηριωμένη;

Ή επιστήμη και ή κάθε επιστημονική έρευνα ξεκινάει από την παρατήρηση και καταλήγει στο πείραμα, δηλαδή μέσα στο εργαστήριο. Μέ στατιστικά δεδομένα μπορεί κανείς νά βγάλει κάποια συμπεράσματα. Τά συμπεράσματα, όμως, αυτά, έχουν σχέση και μέ τούς παράγοντες οί όποιοι επιδροούν πάνω στά πρόσωπα, στίς καταστάσεις και στά μετρήσιμα μεγέθη. Θα πρέπει νά δοϋμε στην κλασσική ψυχιατρική επιστήμη πώς όρίζεται ή νοημοσύνη. Πρέπει νά γνωρίζουμε τό έξής ότι 1905, όρίστηκε ότι ή νοημοσύνη είναι τό πηλίκο τής νοητικής ήλικίας μέ την χρονολογική. Έπειδή, όμως αυτή ή δοκιμασία άδυνατεί νά μετρήσει ήλικίες άνω των 15 έτών, από τό 1939 σχεδιάζεται ή κλίμακα, ή όποια όνομάζεται

κλίμακα νοημοσύνης ένηλίκων, δηλαδή ή πλέων χρησιμοποιούμενη κλίμακα δοκιμασίας νοημοσύνης στην κλινική πράξη ή όποια σημειώτων μέχρι σήμερα έχει περάσει από πολλές άναθεωρήσεις. Έπομένως, ή έρευνα ή όποια μιλάτε ξεκίνησε τό 1928 και μετά έρευνα φτάνει τό 2012 και ή όποια άναφέρει τή σχέση θρησκευτικότητας και νοημοσύνης, θά ήθελα νά γνωρίζω μέ ποιό τέστ νοημοσύνης έχει γίνει, μέ γνώμονα ότι τό τέστ νοημοσύνης έχει ύποστεί πολλές τροποποιήσεις, μέ ποιά κριτήρια τέστ νοημοσύνης έγινε γιατί άντιλαμβανόμαστε ότι κατά την πολυετή διαδρομή τών έρευνών ύπάρχει ξεκάθαρη άνομοιογένεια τών μέτρων μέ τά όποια προσπαθούν νά μετρήσουν την νοημοσύνη τών ανθρώπων όποτε άντιλαμβανόμαστε ότι ύπάρχει ένα μεγάλο ποιοτικό έλλειμα στην έρευνα. Έπομένως, άντιλαμβανόμαστε μέ βάση τίς ήμερομηνίες ότι ή έρευνα ξεκίνησε τό 1920 στή συνέχεια άλλαξε ό τρόπος μέτρησης τής νοημοσύνης τό 1939 και φτάνουμε στό 2012 άρα ύπάρχει μία τρικυμία διαρκών άναθεωρήσεων τών

κριτηρίων, μή σταθερότητα τῶν ἀποτελεσμάτων. Δεύτερον, ἡ χρησιμοποίηση τῆς δοκιμασίας ἢ ὁποία περιέχει στοιχεῖα πού ἐπηρεάζονται ἀπό πολιτιστικές καταβολές, ἀπό κοινωνικές συνθήκες, ἂν θέλετε ἀπό τό ἄγχος, ἀπό τό εὖρος τῆς προσοχῆς ἑνός ἀτόμου, τήν ταυτότητα τῶν ἐνοιῶν πού περιέχει μιά λέξη ἀπό τόπο σέ τόπο, ἀπό πολιτισμό σέ πολιτισμό, ἀπό τήν χαρακτηρισιολογική συγκρότηση τῆς προσωπικότητος ἑνός ἀτόμου, ἢ χρησιμοποιούμενη, λοιπόν, δοκιμασία ἢ ὁποία περιέχει ὅλα αὐτά, ἀντιλαμβάνεστε ὅτι ἀπό τήν φύση τῆς, ἔχει ἐγγενῶς μέσα τῆς, τό χαρακτήρα τῆς σχετικότητος ὡς πρός τά ἀποτελέσματα. Ἐνα ἀκόμη παράδειγμα, πού ἀπασχολεῖ πολλές οἰκογένειες εἶναι ἡ δυσλεξία. Γνωρίζεται ὅτι ἕνα δυσλεκτικό παιδί μπορεῖ νά εἶναι πανέξυπνο τό ὁποῖο γιά κάποια χρονική περίοδο τῆς ζωῆς του, νά εἰσπράττει, νά καταγράφει, νά ἐπεξεργάζεται ἔννοιες ἀλλά νά μήν ἔχει τήν δυνατότητα αὐτές τίς ἔννοιες νά τίς ἐκφράσει. Νά ῥχεται μιά κάποια στιγμή τῆς ζωῆς του καί αὐτές τίς ἔννοιες νά μπορεῖ νά τίς ἐκδηλώσει καί νά τίς ἀξιοποιήσει μέ ἕνα θετικότατο τρόπο, αὐτό εἶναι τό δεύτερο σημεῖο. Τό τρίτο σημεῖο εἶναι, ἡ κρίση τοῦ ἀνθρώπου ὡς ψυχική λειτουργία δέν συναρτᾶται ἀπό τήν ἀκέραιη μόνο ἀνατομολειτουργική ἀκεραιότητα τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἀλλά εἶναι ἕνα δυναμικό φαινόμενο πού χτίζεται ἀπό πολλά ὑλικά καί ποτέ δέν σταματᾷ μέχρι τήν τελευταία πνοή τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνα ἀκόμη παράδειγμα μέσα ἀπό τήν θεολογία μας, τί σημαίνει

μετάνοια τῆς ἐνδέκατης; Μπορεῖ πραγματικά νά ἀναθεωρήσει ὁλόκληρες δεκατεῖες συγκεκριμένου τρόπου ζωῆς καί ἀντιλήψεων μπροστά σε ἕνα ἐνδεχόμενο ὑπαρξιακοῦ συγκλονισμοῦ καί ὄχι μόνον, τόν ὁποῖο μπορεῖ νά ὑποστῆ ἕνας ἄνθρωπος. Ἄλλο σημεῖο, τό τέταρτο σημεῖο πού μᾶς δίνει ἡ μετα-ἀνάλυση αὐτῶν τῶν ἐρευνῶν εἶναι ὅτι δέν μπορεῖ νά παρέχει ἀκριβῆ στοιχεῖα ὅπως παραδείγματι, ἡ ἀλλοπρόσβαλη συμπεριφορά τῶν νέων, πού ἀποδίδεται; Ἀποδίδεται στό γεγονός ὅτι οἱ νευρῶνες, τό hard way, τό λογισμικό, ὁ σκληρός δίσκος τοῦ ἐγκεφάλου, δέν παίρνουν τήν τελική τους θέση πρὶν τήν ἡλικία τῶν 20 ἐτῶν. Ἐπομένως γιά ποῖο χαρισματικό παιδί στήν ἡλικία τῶν 15 ἐτῶν μπορεῖ νά μιᾶμε, ὅταν δέν ἔχει ὁλοκληρωθεῖ ὁ ἐγκέφαλός του; Καί αὐτό τρελαίνει τούς γονεῖς, λόγω τῶν ἀνεξέλεγκτων μεταπτώσεων τῶν ἐφήβων, μάλιστα ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὀνομάζει τούς νέους ὡς ὀνοκένταυρους διότι συνδυάζουν τήν ἀχαλίνωτη ὀρμητικότητα καί πολύ ἀνθρωπιά. Μέχρι τά εἴκοσί του χρόνια δέν ἔχει ἀπαρτιωθεῖ, ἐπομένως ἀπό ποιά ἡλικία, ἄραγε ξεκίνησε ἡ ἔρευνα; Ὅλες αὐτές οἱ ἀνεπάρκειες ἀνάγκασαν ὅλους αὐτούς πού ἀσχολοῦνταν μέ τήν ἔρευνα, νά ἀνακαλύψουν καί τήν συναισθηματική νοημοσύνη, κάτι πού δέν ἔλαβαν ὑπόψη τους στήν ἔρευνα.

Ἡ δημοσίευση τέτοιων ἐρευνῶν σέ ἔγκριτα ἐπιστημονικά περιοδικά, σέ τί συμπεράσματα μᾶς ὀδηγεῖ;

Πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ἡ δημοσίευ-

ση σωστών είτε λανθασμένων έρευνών, βοηθοῦν στό ὑπάρχει συλλογή στοιχείων γιά σύγκριση καί περαιτέρω έρευνα. Ὅμως, θά πρέπει νά τονίσω ὅτι ἄν θά πάτε στήν χρίση τῶν IQ τέστ στήν ψυχιατρική πράξη, θά πρέπει νά ξέρετε ὅτι χρησιμοποιοῦνται μόνον καί μόνον γιά τόν προσδιορισμό τῶν φυσικῶν διανοητικῶν δυσχερειῶν οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπό λειτουργικές καί ἀνατομικές βλάβες τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἢ ἀπό γενετικές δυσλειτουργίες ὥστε τά ἄτομα αὐτά νά ἀντιμετωπίζονται ἀνάλογα πρός τό πρόβλημά τους. Πότε μά πότε στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, πλήν τῆς ναζιστικῆς περιόδου γιά τήν δημιουργία τῶν δήθεν ὑπεράνθρωπων, δέν χρησιμοποιήθηκε γιά ἄλλο λόγο ἐκτός ἀπό αὐτό πού σᾶς εἶπα προηγουμένως. Ὁ Θεός ἔχει θέσει στή φύση ἀπαράβατα ὄρια. Ἐνδιαφέρον νά ἐπωμιστεῖ ἡ περίπτωση τοῦ Einstein, ὁ ὁποῖος ὅπωςδήποτε θεωρεῖται ὡς κορυφή τῆς εὐφορίας. Στίς γυμνασιακές του σπουδές, σκόνταφτε στά μαθηματικά καί ὡς γονέας ἄφησε πίσω ἕνα καί μόνο παιδί μέ σχιζοφρένεια, μήπως μάς λέει κάτι αὐτό; Τίθεται τό ἐρώτημα ποιά εἶναι τά ἔγκυρα περιοδικά καί ποιά τά κατευθυνόμενα; Ποιοί κάνουν τίς ἔρευνες, ποιά ἡ ἰδεολογία τους; Ἀπό πού κινοῦνται, πῶς προχωροῦν, τί θέλουν νά πετύχουν; Ὑπάρχουν πολλοί πού γίνονται διάσημοι μέσα ἀπό τήν προπαγανδιστική λειτουργία τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης, τῶν ἐφημερίδων ἐνῶ ἄλλοι πολλοί πιό θετικοί ἄνθρωποι, πιό ὀρθά σκεπτόμενοι μπαίνουν στήν ἀφάνεια γιατί δέν ὑπάρχει ἐκεῖνος πού θά τοῦς δώσει τήν ἀνεση νά μιλήσουν

στό κοινό. Πρόκειται γιά ἄνθρώπους πού ἐντάσσονται στό παγκόσμιο κίνημα τοῦ ἀθεϊσμοῦ, τοῦ ἀγνωστικισμοῦ καί ὅταν λέμε παγκόσμιο, γιά νά ἀκριβολογοῦμε, ἐννοοῦμε τόν δυτικοευρωπαϊκό κόσμο καί κυρίως τόν κόσμο τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζοῦν ἕναν ἀφόρητο συγκρητισμό πού οὐσιαστικά αὐτό εἶναι καί τό νόημα τῆς παγκοσμιοποίησης πού κάποιοι σκέφτηκαν νά μάς ἐπιβάλλουν ἀπό ἄνωθεν, βιάζοντας τίς δημιουργικές ἰδιαιτερότητες καί τῶν λαῶν ἀλλά κυρίως τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν. Στήν πατρίδα μάς πρῖν μιά δωδεκαετία κυκλοφόρησε ἕνα περιοδικό γιά πολύ λίγο μέ τήν ἐπωνυμία *skertic* καί στόν ὑπότιτλο εἶχε: Το περιοδικό τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τῆς κριτικῆς σκέψης, ἦταν ἡ ἑλληνική ἔκδοση τῆς ἀμερικανικῆς ἔκδοσης τῶν ὀρθολογιστῶν, σκοπός ἦταν ἡ δημιουργία μιᾶς κοινωνίας ὅπου ἡ διάδοση τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τῆς κριτικῆς σκέψης βοηθᾶ τοῦς ἄνθρώπους νά ζοῦν καλύτερα δηλαδή πρόκειται γιά μιά προωθούμενη ἰδεολογία στήν συγκρότηση μιᾶς νέας θρησκείας, καί θέση της ἡ ἄρνηση τοῦ Θεοῦ ὡς δημιουργοῦ καί οἰκονόμου τῆς δημιουργίας. Ὡστόσο δέν μποροῦσα νά καταλάβω πῶς κατάφεραν νά συνδυάζουν αὐτοί οἱ ἔξυπνοι ἄνθρωποι τῆς ἔρευνας, τήν κριτική σκέψη μέ τήν ἄρνηση τῆς ἀποστροφῆς τοῦ Ἀπόστολου Παύλου. Τόσο ἔξυπνοι ἄνθρωποι ἀρνοῦνται τήν πίστη, δέν βλέπουν τήν ὁμορφιά τοῦ κόσμου; Δέν προϋποθέτει ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξη τοῦ κόσμου, ἡ οἰκονομία τοῦ κόσμου, ἕναν Δημιουργό; Μιά ἀπλή σκέψη, τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο...Ἐτσι

στή θέση τοῦ Θεοῦ τοποθετοῦν τόν ἄνθρωπο, τόν τοποθετοῦν σάν τυχαῖο ἐξελιχτικό ὄν πού σήμερα ἡ γενετική θέλει νά ἀναδείξει σέ ὑπεράνθρωπο. Ὅλες αὐτές οἱ κινήσεις μέ θεωρητική βάση τόν Niche καί προσέβαλλαν καί προσβάλλουν βάνουσα τό ἀνθρώπινο γένος μέ κεντρική βόμβα τήν γενετική. Ἐπομένως ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι μέσα σέ αὐτόν τόν κατευθυνόμενο κύκλο, βρίσκονται καί μιά σειρά ἀπό τέτοιες ἔρευνες ὅπως αὐτή πού προαναφέραμε καί ἡ ὁποία θέλει νά προωθήσει τήν θεωρεῖα ὅτι ὅποιος πιστεύει στόν Θεό, εἶναι κουτός καί ὅποιος πιστεύει στόν εὐατό του καί στίς δυνατότητες του, εἶναι Θεός. Ἡ προπαγάνδα καί ἡ ἄγνοια τοῦ κόσμου δημιουργοῦν ἕνα πέπλο θαυμασμοῦ μέχρι νά σβήσουν τά φῶτα καί ρθούμε ἀντιμέτωποι μέ τό στυγνό πρόσωπο τῆς ἀπανθρωπιᾶς. Τά συμπεράσματα σᾶς ἀνήκουν, καθώς καί ἡ ἐπιλογή... Πίστη καί νοημοσύνη ἄς τό ξαναδοῦμε λοιπόν πιό σοβαρά... ποιοί εἶναι τελικά οἱ νοήμονες, ἐκεῖνοι πού πιστεύουν ἢ ὄχι;

Σᾶς παραθέσαμε ἕνα μικρό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ραδιοφωνική μας συνέντευξη μέ τόν πρωτοπρεσβυτέρο π. Στυλιανό Καρπαθίου, ψυχίατρο ψυχικῆς ὑγείας παιδιῶν καί ἐφήβων. Νομίζω ὅτι ἡ πίστη μας εἶναι τό ἀγκυροβόλιο στή θαλασσοταραχή τῆς ζωῆς μας, εἶναι τό λιμάνι πού ἠρεμοῦμε. Ἡ πίστη μας δέν ἀπευθύνεται στούς λιγότερους νοήμονες καί τούς νοήμονες νά τούς ἀφήνει ἀδιάφορους; Πόσοι μεγάλοι ἐπιστήμονες, ἄφησαν τήν ἐπιστήμη τους καί τήν καταξιωμένη τους καριέρα, γιά νά ὑπηρετήσουν τόν Θεό ὅπως ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆ κκ Νικόλαος; Πόσοι μεγάλοι ἅγιοι τῆς ἐκκλησίας μας, ἦταν μεγάλοι ἐπιστήμονες ὅπως ὁ Ἅγιος Λουκάς; Ἄς προβληματιστοῦμε καί ἄς φροντίσουμε νά γνωρίσουμε τόν Κύριό μας, πρὶν εὐκολα τόν ἀπορρίψουμε.

<http://www.news.gr/kosmos/episthmonikes-anakalypseis/article/87815/oi-atheoi-ehoy-n-y-pshloterh-nohmosynh-apo-toys.html>

Πρώτη μέρα στο νηπιαγωγείο / παιδικό σταθμό

Πρώτη μέρα χωρίς ...τήν μαμά

Της κας Μαζανάκη Τριανταφυλλιᾶς,

Γραμματέως του Ίδρυματος «Εκκλησιαστική Διακονία τῆς Ι.Μ.Κ.Α.»

Η πρώτη φορά πού ὁ γονιός θά ἀφήσει τό παιδί του στό σχολεῖο εἶναι πολύ σημαντική τόσο γιά τόν ἴδιο τόν γονιό ὅσο καί γιά τό παιδί.

Πολλοί παιδικοί σταθμοί ἐπιμένουν στούς γονεῖς νά ἀποχωρήσουν ἀπό τήν πρώτη κιόλας μέρα ἀφήνοντας τό παιδί τους σέ ἕνα περιβάλλον ἄγνωστο γι' αὐτό, μέ ἀνθρώπους πού δέν ἔχει προλάβει τό παιδί νά γνωρίσει καί νά κτίσει σχέση ἐμπιστοσύνης.

Γιά ἕνα παιδί ἡλικίας πεντέμισι ἐτῶν πού δέν ἔχει ξαναπάει στό νηπιαγωγείο ὅπως ἐπίσης καί γιά ἕνα παιδί δύο ἐτῶν, θεωρεῖτε ἀπαραίτητο νά παραμείνει στό χώρο τοῦ παιδικοῦ σταθμοῦ καί σέ χώρο ἐκτός τῆς τάξης, ἕνα πρόσωπο ἐμπιστοσύνης ὅπου το παδί θά μπορεῖ νά προσεγγίσει ἀνά πάσα στιγμή μόνο του ἢ μέ τήν βοήθεια τῆς δασκάλας του.

Κατά τίς ἡμέρες πού θά παραβρίσκονται ὁ γονιός στό χώρο τοῦ σχολείου τό παιδί θά ἔχει τήν δυνατότητα νά ἀναπτύξει μία σχέση μέ τή δασκάλα του, μέ τά ἄλλα παιδιά καί νά ἐξοικειωθεῖ μέ τό χώρο ἔχοντας μία θετική ἐμπειρία ἀπό τήν ἐπίσκεψη στό σχολεῖο.

Καλό θά εἶναι νά πείτε στό παιδί σας:

Ὅτι δέν θά φύγετε χωρίς νά τό χαιρετήσετε καί βέβαια νά τηρήσετε τήν υπόσχεσή σας αὐτή.

Νά τοῦ πείτε τό λόγο πού πρέπει νά φύγετε π.χ. γιά νά πάτε στό γιαντρό λέγοντάς του πώς ὅταν

θά ἐπιστρέψετε θά ἔχετε μία «ἐκπληξη» γιά αὐτό.

Ἄν σᾶς ζητήσῃ νά παραμείνετε, καλό εἶναι, νά τοῦ ἐξηγήσετε ὅτι τό σχολεῖο δέν εἶναι γιά τίς μαμάδες φέροντας ὡς παράδειγμα ὅτι οὔτε οἱ δασκάλα του ἔχει φέρεῖ τήν μαμά της ἐκεῖ.

Εἶναι πολύ φυσιολογικό τό παιδί νά κλάψει κατά τήν ἀποχώρηση τοῦ γονεῖ ἀπό τό σχολεῖο. Τό κλάμα δείχνει τό δέσιμο τοῦ παιδιοῦ μέ τόν γονιό του. Τό συναίσθημα τοῦ ἀποχωρισμοῦ μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ καί μέ θυμό καί ὄχι μόνο μέ κλάμα.

Καλό θά εἶναι:

A) Νά μήν πάτε ἐσεῖς τό παιδί πρός τήν παιδαγωγό ἀλλά νά προσεγγίσει ἢ παιδαγωγός τό παιδί γιατί ἴσως θεωρήσει τό παιδί ὅτι τό «σπρώχνετε» μακριά σας μεγαλώνοντας τό ἄγχος του.

B) Νά μήν καθυστερεῖτε τήν ἀνα-

χώρησή σας. Ἄν τό παιδί σας κλαίει καί ὀδύρεται θά συνεχίσει νά κλαίει μέχρι τή στιγμή τῆς ἀποχώρησής σας. Καλό εἶναι νά ἐπισπεύσετε τήν ἀναχώρησή σας καί νά ἐπικοινωνήσετε τηλεφωνικά μέ τόν παιδικό σταθμό γιά νά σιγουρευτεῖτε ὅτι τό παιδί ἔχει ἡρεμήσει καί βρίσκεται μέ τά ἄλλα παιδάκια τῆς τάξης του.

Οἱ περισσότεροι παιδικοί σταθμοί λειτουργοῦν βάσει προγράμματος τό ὁποῖο περιλαμβάνει τό καλωσόρισμα τῶν παιδιῶν τό πρωί καθώς καί μία μικρή εἰσαγωγή γιά τίς δραστηριότητες μέ τίς ὁποῖες θά ἀσχοληθοῦν καί ἀποχαιρετισμό στό τέλος τῆς σχολικῆς ἡμέρας. Ἄν ἡ προσέλευση τοῦ παιδιοῦ εἶναι καθυστερημένη τό πρωί στό σχολεῖο καί ἀποχωρεῖ νωρίτερα ἀπό ὅτι τά ἄλλα παιδιά τῆς τάξης του θά νιώθει ἐκτός ὁμάδας κάτι τό ὁποῖο δέν θά βοηθήσει στήν ὁμαλή προσαρμογή του σέ αὐτό.

Ἐπιπροσθέτως, ἡ ἀνησυχία τοῦ γονέα μεταδίδεται στό παιδί προσθέτοντας ἄγχος καί δυσκολία.

Πιθανές πρόσφατες ἀλλαγές ὅπως ἡ μετακόμιση σέ ἄλλη πόλη, ἡ γέννηση

νέου μέλους στήν οἰκογένεια, ἡ ἀπώλεια ἑνός ἀγαπημένου προσώπου (εἴτε λόγω θανάτου εἴτε λόγω διαζυγίου) εἶναι παράγοντες πού «χρωματίζουν» μέ ἀνασφάλεια τήν ψυχούλα τοῦ παιδιοῦ. Εἶναι ἀπαραίτητο νά ὑπάρχει συνεργασία τοῦ γονέα μέ τήν παιδαγωγό. Ἡ ἐνημέρωση τῆς παιδαγωγοῦ γιά θέματα πού «ἀπασχολοῦν» τό παιδί καί τυχόν «δυσκολίες» πού ἀντιμετωπίζει κρίνεται ἀπαραίτητη. Εἶναι λογικό σέ παιδιά πού ἀντιμετωπίζουν κάποια ἢ κάποιες ἀπό τίς παραπάνω «δυσκολίες» ἢ προσαρμογή στό σχολεῖο νά εἶναι πιό χρονοβόρα. Οἱ γονεῖς καλοῦνται νά ὑποστηρίξουν τό παιδί τους ὥστε νά ἐπεξεργαστεῖ τά συναισθήματα του μέσω ἐκφραστικῶν παιχνιδιῶν καί παραμυθιῶν μέ σχετικά θέματα.

Τέλος, ἡ προετοιμασία τοῦ παιδιοῦ μέσα ἀπό συζήτηση, σέ ἀνύποπτο χρόνο καί ἀρκετό διάστημα πρῖν τήν ἔναρξη τῆς σχολικῆς χρονιάς, μέ θέμα τί εἶναι ὁ παιδικός σταθμός, γιατί πρέπει νά πάει σέ αὐτόν καθώς καί πόσο ὁμορφα θά εἶναι νά κάνει παρέα μέ ἄλλα παιδάκια τῆς ἡλικίας του εἶναι καταλυτικῆς σημασίας.

Προσκυνηματικό Όδοιπορικό σέ Ζάκυνθο καί Κεφαλονιά

Γράφει ή κ. Γεωργία Ματσαμάκη

Κυριακή 01 Σεπτεμβρίου. Συναντηθήκαμε ὅπως κάθε φορά τό ἀπόγευμα στήν πλατεία Δικαστηρίων. Τούτη τή φορά τό ὄδοιπορικό μας εἶχε καί κάποια μικρά ἐμπόδια. Στό πλοῖο μπήκαμε ἀπό τό Ἡράκλειο. Ὁ λόγος προφανής. Δέν ὑπάρχουν εἰσιτήρια τῆς ANEK λόγω μεγάλης ζήτησης καί ἔτσι μία μικρή ταλαιπωρία μέχρι νά φθάσουμε ἐγκαίρως στό λιμάνι τοῦ Ἡρακλείου τήν εἶχαμε.

Δευτέρα πρωί-πρωί ξεκινᾶμε ἀπό Πειραιά μέ χαμόγελα καί καλή διάθεση. Ὁ δρόμος μᾶς εἶναι πιά γνωστός, ὅπως καί τό καφέ στόν ἰσθμό τῆς Κορίνθου ὅπου ἐκεῖ κάναμε καί τήν πρώτη στάση. Ἀπό ἐκεῖ πλοῖου συνεχίζουμε μέ προορισμό τήν Κυλλήνη γιά νά πάρουμε τό πλοῖο γιά Ζάκυνθο, τό πρῶτο ἀπό τά δύο νησιά πού θά ἐπισκεφτοῦμε. Φθάνοντας στήν Κυλλήνη τό πλοῖο πού θά μᾶς πήγαινε στή Ζάκυνθο εἶχε μόλις φύγει. Τό χάσαμε γιά ἕξι λεπτά της ὥρας. Ἀπογοήτευση. Ὅμως ἔτσι μᾶς δίνετε ή εὐκαιρία νά κάνουμε βόλτα καί νά γνωρίσουμε τήν Κυλλήνη. Ἡ ὥρα εἶναι 13.30 καί ἐπιβιβάζομαστε στό πλοῖο γιά Ζάκυνθο καί μία ὥρα ἀργότερα ἀποβιβαζόμαστε στό νησί τῆς Ζακύνθου.

Τό νησί τῆς Ζακύνθου μέσα στό πράσινο. Πανέμορφο. Τακτοποίηση στό ξενοδοχεῖο. Τό ἀπόγευμα ἀναχωροῦμε γιά τόν Ἅγιο Διονύσιο Πολιοῦχο καί Προστάτη τῆς Ζακύνθου. Καί λίγα λόγια. Γεννήθηκε τό 1547 στό χωριό Αἰγιαλός τῆς Ζακύνθου μέ τό ὄνομα Δραγανίγος μέ ἀρχοντική καταγωγή καί ή οἰκογένεια τοῦ ὑπῆρξε μία ἀπό τίς πλουσιότερες καί ἀρχαιότερες τοῦ νησιοῦ. Στά μέσα Νοεμβρίου τοῦ 1568 ὁ Δραγανίνος φορᾶ τό ἱερατικό ράσο καί δίνει τόν ὄρκο τῆς πίστες καί ἀναβαπτίζεται μέ τό ὄνομα Δανιήλ. Ἐπιλέγει διά νά μονάσει στή περιοχή Στροφάδια. Σέ νεαρή ἡλικία χειροτονεῖται ὡς ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀναφωνήτριας. Τό 1537 γίνεται Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγιήνης. Τό 1578 ἐπιστρέφει στή Ζάκυνθο ὅπου γίνεται δεκτός μέ πολύ σεβασμό ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ νησιοῦ του. Ἀργότερα σέ ταραχές καί φόνους ἀνάμεσα σε δύο ἀντίπαλες φατρίες δολοφονεῖται ὁ ἀγαπημένος τοῦ ἀδελφός Κωνσταντῖνος. Σέ κατάσταση τρόμου ὁ φονιάς ζητᾶ καταφύγιο στό μοναστήρι τῆς Ἀναφωνήτριας μή γνωρίζοντας πώς ὁ Ἡγούμενος ὁ Διονύσιος ἦταν ὁ ἀγαπημένος ἀδερφός τοῦ Κωνσταντῖνου. Μετά ἀπό ἐρωτήσεις ὁ ἄγνωστος

ἀποκαλύπτει στὸν Ἠγούμενο τὸν φόνο καὶ πὼς τὸν κυνηγᾷ ἡ οἰκογένειά του. Ἔτσι μαθαίνει γιὰ τὸν ἄδικο χαμὸ γιὰ τοῦ ἀγαπημένου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ λυγίζει. Παρόλα αὐτὰ τοῦ προσφέρει νερό καὶ φαγητό καὶ τὸν συμβουλεύει νὰ μετανοήσει γιὰ τὸν φόνο. Μετὰ ὁ Ἅγιος τὸν ὀδηγεῖ ἀπὸ ἓνα μικρὸ μονοπάτι στὸ γιαλό γιὰ νὰ φυγαδευτεῖ μὲ ἓνα πλοῖο μὲ κατεύθυνση τὴν Πελοπόννησο. Καταβεβλημένος τὸ φθινόπωρο τοῦ 1622 ἐγκαταλείπει τὸ μοναστήρι καὶ πηγαίνει στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς του Σιγούρας καὶ στίς 17 Δεκεμβρίου τοῦ 1622 ὁ Ἅγιος κλείνει τὰ μάτια του καὶ ἀναπαύεται στὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Λίγο πρὶν τῆς Κοίμησης τοῦ ζήτησε νὰ ταφεῖ στίς Στροφάδες.

Ἄρκετὰ χρόνια ἀργότερα ἀποφασίστηκε ἡ ἐκταφή του καὶ τότε ἔγιναν μάρτυρες ἑνὸς θαύματος. Τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου ἦταν ἀναλλοίωτο καὶ εὐ-

δίαζε μύρο καὶ λιβάνι. Ἡ ἀπόφαση τῆς ἀγιοποίησης λήφθηκε τὸ 1703 ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Γαβριήλ καὶ τὴν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Τὸ 1720 τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Διονυσίου μεταφέρθηκε στὸ Ναὸ τῆς συνοικίας τῆς Ἄμμου στὸ Λιμάνι πού εἶχε κτισθεῖ τὸ 1713 καὶ ἦταν ἀφιερωμένος στὸν Ἅγιο Διονύσιο. Τελικὰ ἡ ἀνακήρυξη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ὡς προστάτης τοῦ νησιοῦ ἔγινε μεταξὺ τοῦ 1718 καὶ τοῦ 1763. Ἐπίσης ὀρίστηκε ἐπίσημος ἑορτασμός στίς 24 Αὐγούστου ἡμερομηνία τῆς ἐπίσημης μετακομιδῆς τοῦ Σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τίς Στροφάδες στὴν Ζάκυνθο.

Συνεχίζοντας ἐπισκεπτόμαστε τὸν λόφο τοῦ Στράνη καὶ Διονυσίου Σολωμοῦ «ὅπου ἐκεῖ ἔγραψε τὸν Ἐθνικὸ μας ὕμνο» καὶ ἀμέσως μετὰ πηγαίνομε στὴν περιοχή Μπόχαλη, τὸ ὠραιότερο σημεῖο τῆς Ζακύνθου. Στὴ συνέχεια θὰ προσκυνήσομε στὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Χρυσοπηγῆς μὲ τὸ ψηλὸ καμπαναριὸ πού διακρίνεται ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα τῆς πόλης ὁ Ναὸς δεσπόζει στὴν πλατεία τῆς Μπόχαλης. Ἡ ξακουστὴ αὐτὴ περιοχή βρίσκεται στὸ πιὸ ψηλὸ σημεῖο τῆς πόλεως τῆς Ζακύνθου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ θέα εἶναι μαγευτικὴ καθὼς μπορούμε νὰ δοῦμε ἀπὸ ψηλὰ ὄχι μόνον τὴν πόλη ἀλλὰ καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ζακύνθου.

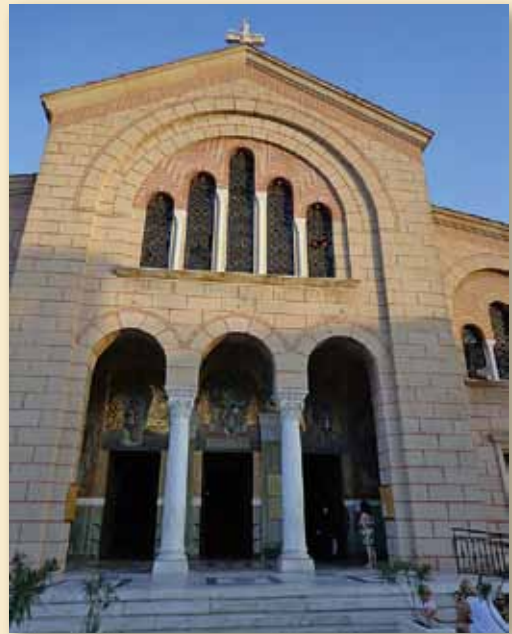
Τὴν ἐπομένη ἡ μέρα μᾶς ξεκινάει μὲ τὸ πρωινὸ στὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἀμέσως μετὰ ἀναχωροῦμε γιὰ τὸν Ὅσιο Ἰωσήφ. Ἐδῶ στὸν Ἱερό Ναὸ Παντοκράτορος Γαϊτανιοῦ φυλάσσεται τὸ Ἱερό Λείψανο τοῦ Ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Κρητός. Τὸ Λείψανο ἔφεραν στὸ χωριὸ Γαϊτάνι πρό-

σφυγες Κρήτες 29 Αυγούστου 1699 για να τό προφυλάξουν από την επιδρομή τών Τούρκων. Ἡ κοίμηση τοῦ Ἁγίου ἐορτάζεται 22 Ἰανουαρίου καί ἡ μετακομιδή τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τών 29 Αυγούστου ὅπου γίνεται μεγαλοπρεπέστατη πανηγυρῆς. Ἱερέας σέ αὐτό τόν Ναό εἶναι ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Σεμιτέκολος.

Ἐν συνεχείᾳ θά ἐπισκεφθοῦμε τήν περιοχή Μαχαιράδων τοῦ Ι. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Μούρας καί Ἁγίου Τιμοθέου. Οἱ Ἅγιοι αὐτοί ἦταν ἀνδρόγυνο. Σήμερα ἱερέας εἶναι ὁ π. Νικόλαος Κλάδης. Τό ἰδιαιτέρο χαρακτηριστικό του Ναοῦ αὐτοῦ εἶναι οἱ καμπάνες του, οἱ ὁποῖες ἔχουν κατασκευασθεῖ στήν Βενετία καί φημίζονται γιά τήν γλυκύτητα τοῦ ἤχου τους. Ὁ ἤχος πού κάνουν ὅταν παίζουν, ἡ μελωδία πού ἤχει εἶναι μία φωνητική πανδαισία πού σέ κάνει νά στέκεσαι καί τήν ἀκοῦς μέχρι νά σβῆσει σιγά-σιγά. Εἶναι κάτι τό μοναδικό, τό ἰδιαιτέρο. Στόν Ναό τών Μαχαιράδων γίνετε δύο φορές τό χρόνο πανηγύρι πρὸς τιμῆ τών Ἁγίων, στίς 3 Μαΐου καί τῆ δεύτερη Κυριακή του Ἰουλίου.

Συνεχίζουμε καί βρισκόμαστε στό μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερώτριας. Εἶναι γυναικεῖο μοναστήρι μέ 13 μοναχές καί τήν γερόντισσα Μαγδαληνή. Ἰδρυτής τῆς μονῆς εἶναι ὁ Γέροντας Χρυσόστομος πού μᾶς μιλά, μᾶς δίνει πολλές συμβουλές καί νοουθεσίες. Μία ὅμως προκαλεῖ ἐντύπωση, ἐγώ θά ἔλεγα καί συγκλόνησε γιατί μᾶς προτρέπει νά λέμε τό ἐξῆς. Χριστέ μου μὴν ἀφήσεις τόν διάβολο νά μέ χωρίσει ἀπό Σένα.

Προχωρᾶμε τό ὁδοιπορικό μας καί

περνᾶμε ἀπό γραφικά χωριά πνιγμένα στό πράσινο, ἐπειδή ὅπως λένε βρέχει πάρα πολύ στήν περιοχή αὐτή π.χ. Ἅγιος Νικόλαος, Ἅγιος Λέωντας, ἔξω χώρα, περιοχή Πηγάδια ἐπειδή βρίσκονται διάσπαρτα πολλά πηγάδια κ.λ.π. καί φθάνομε στήν Ι.Μονή τῆς Παναγίας τῆς Ἀναφωνήτριας πού σήμερα εἶναι ἀπλῶς ἐκκλησία.

Μονή Κηπουραίων. Ἡ ὄνομασία τοῦ μοναστηριοῦ ἀποδίδεται στούς κήπους πού οἱ μοναχοί καλλιεργοῦσαν ὥστε νά ἐξασφαλίζουν τά ἀναγκαῖα, μερικοί ἀπό τοὺς ὁποῖους ὑπάρχουν μέχρι καί σήμερα, στά περίχωρα τοῦ μοναστηριοῦ. Βρίσκεται στήν Παλική κοντά στήν πόλη τοῦ Λυξούριου καί εἶναι κτισμένο πάνω σε ἓνα ψηλό ἀπόκρημνο βράχο πού προσφέρει καταπληκτικὴ θέα στό Ἴόνιο καί μία ἐπιβλητικὴ ἄποψη τῆς περιοχῆς Παλιᾶς Ἄμμος. Στῆ μονή φυλάσσονται πολλά κειμήλια: ἀπό κομ-

μάτι Τίμιου Ξύλου, λείψανα πολλῶν Ἁγίων, φιάλη μέ μύρο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτη πού χρονολογεῖται ἀπό τό 1630 καί ἡ θαυματουργή εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἐπίσης ἐκεῖ σώζεται ἡ εἰκόνα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπό τήν κατεστραμμένη ἀπό τούς σεισμούς Μονή Ταφίου, ἡ ὁποία ἦταν κτισμένη στή ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλης Τάφου. Σήμερα στό μοναστήρι κατοικεῖ ἕνας καί μοναδικός μοναχός, ὁ ὀσιολογιότατος Ἱερομόναχος Θεοδοσίος, ὁ ὁποῖος ὑποδέχεται καί ξεναγεῖ μέ πολύ προθυμία καί ἀγάπη τούς ἐπισκέπτες. Στό μοναστήρι γίνονται πανηγύρια στίς 25 Μαρτίου, 14 Σεπτεμβρίου καί 26 Ἰουλίου.

Καί ὅπως κάθε ἐπισκέπτης τῆς Ζακύνθου θέλομε καί ἐμεῖς νά ἐπισκεφθοῦμε τό νανάγιο, ὅπου ὅμως δέν εἶναι καθόλου νανάγιο ὅπως μᾶς πληροφοροῦσε ὁ ξεναγός μας, ὁ κ. Διονύσιος. Τό καράβι αὐτό μετέφερε λαθραία τσιγάρα. Ὅταν ἔγινε ἀντιληπτό ἀπό τίς ἀρχές τοῦ νησιοῦ, τό πλήρωμα πῆρε μεγάλη ποσότητα τσιγάρων καί μαζί τους ἐξαφανίσθηκαν. Ἐπόμενη στάση θά γίνει στόν Ἅγιο Νικόλαο στό Σχοι-

νάρι, παραθαλάσσιο προάστιο τῆς Ζακύνθου. Ἐδῶ θά καθίσουμε γιά φαγητό, ὅποιος θέλει μπορεῖ νά κάνει καί μπάνιο στή θάλασσα, οἱ πῖο τολμηροί ὅμως καί βαρκάδα. Στό σημεῖο αὐτό πρέπει νά ἐπισημάνω ὅτι ποτέ καί πούθενά δέν ἔχουμε δεῖ πῖο καθαρά νερά. Τά δέ χρώματα πού βλέπουμε νά συνδυάζονται, τό τυρκουάζ μέ τό μπλέ καί πάλι τυρκουάζ μέ γκρί καί πάλι μπλέ καί οὕτω καθεξῆς μᾶς ἄφησε ἄφωνους. Εἶναι μοναδικό το φαινόμενο αὐτό. Ἡ ἀρμονία βουνῶν μέ τό πράσινο πού ἀγγίζουν μέχρι κάτω στήν παραλία μέ τήν λευκή ἄμμο καί τά νερά τά πολύχρωμα εἶναι κάτι τό φανταστικό, ὑπέροχο, μοναδικό σέ ὁμορφιά. Ἐπιστρέφουμε στό ξενοδοχεῖο γιά ξεκούραση γιατί αὔριο μᾶς περιμένει μία πολύ δύσκολη μέρα ἀφοῦ θά ἀφήσουμε τήν πανέμορφη Ζάκυνθο, μέ προορισμό τό ἄλλο ὑπέροχο νησί αὐτό τῆς Κεφαλονιάς.

Πλούσιο τό πρωινό στό ξενοδοχεῖο.

Ἐπιβιβαζόμεθα στό λεωφορεῖο καί κατευθυνόμαστε στό λιμάνι Ἁγίου Νικολάου στό Σχοινάρι. Ὅπως προχωράμε μέ τό πλοῖο γιά τήν Κεφαλονιά βλέπομε τά ἴδια χρώματα μέσα στή θά-

λασσα νά έναλλάσσονται. Ὑπάρχουν πολλοί μικροί κολλίσκοι μέ τά βουνά γύρω καταπράσινα νά φθάνουν μέχρι τήν ἀμμουδιά. Ὅλα αὐτά συνθέτουν ἕνα ὑπέροχο τοπίο. Ἀπό μακριά ξεπροβάλει ἡ Κεφαλονιά καί ὅσο πλησιάζομε βλέπουμε πώς καί ἐδῶ κυριαρχεῖ τό πράσινο. Εἶναι πολύ ὁμορφα. Ἡ διαδρομή διήρκεσε 1 ὥρα καί 45 λεπτά. Ἐντύπωση ἐπίσης κάνει τό γεγονός ὅτι ὅλα τα σπίτια εἶναι μέ κεραμίδια καί βαμμένα σέ δύο χρώματα.

Στήν Κεφαλονιά θά ἐπισκεφτοῦμε ἀρχικά τήν Μονή Μηλαπιδιάς καί τό ἐκκλησιαστικό μουσεῖο. Ἡ Μονή εἶναι ἀφιερωμένη στόν Ἅγιο Ἄνδρέα. Εἶναι γυναικεῖο μοναστήρι μέ πέντε μοναχές καί τήν Ἡγουμένη γερόντισσα Ἀνδριάνη. Μετά τήν ξενάγηση στήν Ι. Μονή καί στό μουσεῖο, ἐπισκεπτόμαστε τήν Ι. Μονή Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κορωνιώτισσης: ἡ Δακρυροοῦσα. Εἶναι γυναικεῖα μονή μέ πέντε μοναχές καί τήν Ἡγουμένη γερόντισσα Νεκταρία Πολάτου. Εὐρήσκατε σέ ἀπόσταση τρία χιλιόμετρα ἀπό τό Ληξούρι. Δακρυροοῦσα ὀνομάζεται γιατί στους σεισμούς τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1867 ἐνῶ δέν γκρεμίστηκε ὁ Ναός, ἡ εἰκόνα βρέθη-

κε πεσμένη στό δάπεδο μέ δάκρυα στά μάτια. Τά δύο πιά πάνω μοναστήρια, δηλαδή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κορωνιώτισσης καί αὐτή τῶν Κηπουραίων εὐρίσκοντο στό Ληξούρι καί μέχρι ἐκεῖ ἐπήγαμε μέ τό λεωφορεῖο ἀπό ξηρᾶς.

Ὁ γυρισμός στό Ἄργοστόλι ὅπου καί μέναμε ἔγινε διά θαλάσσης. Ἡ συνέχεια δόθηκε σέ ταβέρνα στό Ἄργοστόλι ὅπου καί δειπνήσαμε. Ἐτσι τελειώνει ἡ πρώτη μας μέρα στήν Κεφαλονιά.

Μετά τό καθιερωμένο πρωινό, προορισμό ἔχουμε νά προσκυνήσομε τόν Ἅγιο Γεράσιμο.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος γεννήθηκε τό 1506 στά Τρίκαλα Κορινθίας. Γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογένειας τῶν Νοταράδων. Μεγαλώνοντας ἔλαβε πλουσιότατη παιδεία. Περίοδευσε σέ ὅλους τους Ἱερούς τόπους τῆς Ἑλλάδας. Κατόπιν μετέβη στό Ἅγιο Ὄρος καί ἐκάρι μοναχός ὅπου καί σώζεται τό σπῆλαιον τῆς ἀσκήσεώς του στήν ἔρημό της Καψαλᾶς. Στους Ἁγίους Τόπους χειροτονεῖται Ἱερέας καί χειροθετεῖται Ἀρχιμανδρίτης ἐπί 12 ἔτη στήν Ἁγιοταφική Ἀδελφότητα καί τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Μετά πηγαίνει

στήν Κρήτη και κατέληξε στή Ζάκυνθο όπου και έμεινε επί ένα ένδεκάμηνο. Τό 1555 έρχεται στήν Κεφαλονιά. Τό 1560 έφθασε στά Όμαλά όπου ανακαίνισε τό έξωκκλήσι τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, ιδρύοντας παράλληλα γυναικεία κοινοβιακή Μονή. Έκοιμήθη τό έτος 1579 στίς 15 Αύγουστου. Γιά λόγους έκκλησιαστικής οικονομίας όμως μετετέθη τήν έπομένη.

Δύο έτη μετά στίς 29 Όκτωβρίου έγινε ή ανακομιδή. Μέ τήν επέμβαση των Παπικών οί Βενετσιάνοι διέταξαν τήν Β' ταφή . Στίς 20 Όκτωβρίου του έπομένου έτους έγινε και ή Β' Ανακομιδή. Έκτοτε τό Ίερό Λείψανο παραμένει άφθαρτο και ευωδιάζει προς προσκύνηση και άγιασμό των πιστών. Είμαι ένδεδυμένο μέ άμφια ταφής Άγίου και εκτίθεται προς προσκύνηση μέσα σε τζαμένια λειψανοθήκη, πού ένσωματώνεται σε μεγαλύτερη άσημένα περι-

τεχνη λάρνακα ή όποία είναι τοποθετημένη πάνω από τόν Τάφο του Άγίου.

Μέσα στό Ναό σώζεται τό άσκητήριο του Άγίου στό όποιο κατεβαίνει κανείς από σκάλα μήκους τριών μέτρων από μία στενή όπή. Έπίσης στή Μονή έξω σώζονται τά τρία μεγάλα πού φύτευσε ό Άγιος, τά τρία πηγάδια και τά 37 μικρότερα πού άνοιξε μέ τά χέρια του. Η Μονή πανηγυρίζει πέντε φορές τό χρόνο. Στίς 16 Αύγουστου (κοίμησης του Άγίου), στίς 23 Αύγουστου απόδοση έορτής. Στίς 20 και 23 Όκτωβρίου ανακομιδή και απόδοση ανακομιδής Άγίου Λειψάνου. Έπίσης σηκώνεται όρθιος ό Άγιος κατά τό Μεγάλο Σάββατο και μένει στή Βημόθυρα μέχρι τήν Κυριακή του Θωμά, όποτε και τελείται Πανηγυρική Άρχιερατική Θεία Λειτουργία. Η Μονή διαθέτει ξενώνα και οί μοναχές ασχολούνται μεταξύ άλλων μέ τήν φιλοξενία. Έπίσης έδώ ακολουθείται τό τυπικό της Μονής του Άγίου Σάββα στά Ίεροσόλυμα. Κατηγουμένη τής Ίερας Μονής είναι ή όσιωτάτη μοναχή Κασσιανή.

Προχωρώντας θα έπισκεφτούμε τό σπήλαιο τής Μελισσάνης. Η Μελισσάνη βρίσκεται στόν Καραβόμυλο σε

ἀπόσταση δύο χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν πόλη τῆς Σάμης. Εἶναι μοναδικό βαραθρῶδες λιμνοσπήλαιο μήκους 160 μέτρων καὶ πλάτους 40 μέτρων. Τὸ βάθος φτάνει τὰ 39 μέτρα. Οἱ σταλακτί-

τες ἔχουν ἡλικία ἀπὸ 16.000 ἕως 20.000 χρόνων. Στὸ κέντρο τῆς λίμνης ὑπάρχει νησάκι μήκους 30 μέτρων καὶ ἐπάνω ὑπάρχουν δύο βουναλάκια ὕψους 8 καὶ 9 μέτρων. Στενός ὑδάτινος δρόμος ἀνάμεσα στὸ νησάκι καὶ στὰ τοιχώματα τῆς λίμνης ὀδηγεῖ στὸ ὑπόλοιπο λιμνοσπήλαιο. Ὁ ἐπισκέπτης ἐπιβιβάζεται σὲ βάρκες πού κάνουν τὸν γύρο τῆς λίμνης καὶ μπορεῖ νὰ θαυμάσει τοὺς ὑπέροχους χρωματισμοὺς πού ἀλλάζουν καθὼς ὁ ἥλιος τρυπώνει ἀπὸ τὴν ὀροφὴ δημιουργώντας μία ἐπιβλητικὴ ἀτμόσφαιρα.

Προχωρᾶμε γιὰ τὸ λιμανάκι τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. Μικρὸ γραφικὸ ψαροχώρι. Πανέμορφο, μοναδικὸ πού θὰ κάνουμε μικρὸ διάλειμμα καὶ ἀμέσως μετὰ θὰ προχωρήσουμε γιὰ τὸ Φισκάρδο, ὅπου θὰ καθίσουμε γιὰ φαγητό. Περνάμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μὲ στάση καὶ πάλι στὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Εὐφημίας γιὰ καφέ καὶ συνεχίζουμε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε κοντὰ στὸ ξενοδοχεῖο ὄν Ι. Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας, ὁ ὁποῖος εἶναι τρίκλιτος. Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, Ἁγίου Γεωργίου καὶ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐδῶ θὰ μᾶς δεχτεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλλη-

νίας κ.κ. Σπυρίδωνας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Φωκάς, ὁ π. Γεώργιος Καλαρίτης, ὁ π. Σπυρίδων Πετινάκας καὶ ὁ π. Παῖσιος.

Σήμερα εἶναι ἡ μέρα πού θὰ ἀποχαιρετήσουμε τὴν

Κεφαλονιά. Μετὰ τὸ πρωινὸ θὰ πάρομε τὸν δρόμο πού θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν Παναγία τὴν Φιδουῖσα ἢ Παναγία Λαγκουβαρδιώτισσα, στὴν περιοχὴ Μαρκόπουλο. Μᾶς ὑποδέχεται ὁ π. Πέτρος Ἀνδρεάτος, ὅπου καὶ μᾶς ξεναγεῖ καὶ μᾶς μιᾶ γιὰ τὸ ἀπίστευτο γεγονός πού συμβαίνει κάθε Δεκαπενταύγουστο.

Φιδάκια ἐμφανίζονται ἀπὸ τίς 6 Αὐγούστου ἕως ἀνήμερα τῆς γιορτῆς τῆς Παναγίας στίς 15 Αὐγούστου. Πρόκειται γιὰ φιδάκια μὲ μήκος ἀπὸ μερικὰ ἑκατοστὰ ἕως καὶ ἓνα μέτρο. Ἐχουν δύο χαρακτηριστικούς σταυρούς, ἓνα στὸ κεφάλι καὶ ἓνα στὴ γλώσσα. Καλότυχη θεωρεῖται ἡ χρονιά πού θὰ ἐμφανισθοῦν πολλὰ φιδάκια. Τὸ 1940 πού δὲν ἐμφανίσθηκαν ἦταν ἡ χρονιά τοῦ πολέμου. Ἡ ἄλλη χρονιά πού δὲν ἐμφανίσθηκαν ἦταν τὸ 1953, ἡ χρονιά τοῦ σεισμοῦ. Ὅμως σὲ κάθε περίπτωση εἶναι ἐντελῶς ἀκίνδυνα ἀφοῦ οἱ πιστοὶ τα πιάνουν καὶ τὰ χαϊδεύουν. Τὸ περιεργὸ εἶναι ὅτι ἔρχονται καὶ φεύγουν χωρὶς νὰ ξέρει κανεὶς πού πᾶνε. Σίγουρα ἀξίζει τὸν κόπο περνώντας κανεὶς ἀπὸ ἐδῶ νὰ σταματήσει νὰ προσκυνήσει τὴν Παναγία τὴν Φιδουῖσα ἢ ὅπως

ἀλλιῶς λέγεται Λαγγουβαρδιώτισσα.

Ἡ ὥρα πέρασε σχετικά γρήγορα καί πρέπει νά βιαστοῦμε ἐάν θέλουμε νά πάρουμε τό καράβι γιά Χαϊνά. Ἐτσι λοιπόν συνεχίζουμε σέ

γρήγορους ρυθμούς νά προφθάσουμε στόν Πόρο τό καράβι πού θά μᾶς βγάλει στήν Κυλλήνη. Ἡ διαδρομή αὐτή διήρκησε 1 ὥρα καί 15 λεπτά. Ἀμέσως ἐπιβιβάζομαστε στό λεωφορεῖο καί ἀναχωροῦμε γιά Πειραιά. Τό πλοῖο ΛΑΤΩ τῆς ἐταιρείας ANEK μᾶς περιμένει γιά ἐπιβίβαση.

Εἶναι δύσκολο νά ἐκφράσω καί νά περιγράψω τά ἀναμικτα συναισθήματα πού νιώθουμε. Περάσαμε πάρα πολύ ὄμορφα. Καί τά δύο νησιά εἶναι καί πολύ ὄμορφα καί πολύ ἐνδιαφέροντα. Κάποια στιγμή βέβαια θά παίρναμε τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Αὐτό θά γίνονταν οὕτως ἢ ἄλλως. Εἶναι ὠραῖο ὅμως νά βρεθοῦμε καί πάλι στά ὄμορφα Χαϊνά, στό σπίτι μας.

Εὐχή ὄλων των ἀνθρώπων πού συμμετεῖχαν σέ αὐτήν τήν προσκυνηματική ἐκδρομή, σύντομα νά βρεθοῦμε καί πάλι γιά νά προσκυνήσουμε καί ἄλλα Ἅγια Λείψανα Ἁγίων.

Ἀπό τῆ θέσης αὐτή θέλουμε νά

εὐχαριστήσουμε θερμά τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Δαμασκηνό πού μᾶς ἔδωσε τήν εὐλογία του γιά νά πραγματοποιηθεῖ αὐτή ἡ ἐκδρομή. Ἐπίσης τόν Πρωτοσύ-

γκελλο Ἀρχ. Δαμασκηνό Λιονάκη, ἡ ψυχή καί ἡ καρδιά τῆς ἐκδρομῆς μας. Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Καθηγούμενο Ἀρχ. Ἀμφιλόχιο Παπαγιαννάκη τῆς Ι.Μ. Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων καί τόν π. Ἀντώνη Τζανουδάκη πού μᾶς πρόσεχαν, φρόντιζαν καί λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τούς τήν ἐκδρομή αὐτή. Ἐπίσης ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ στόν ὁδηγό μας κ. Δημήτρη Φωτεινίδη καί βεβαίως ἅπειρες εὐχαριστίες στόν ὑπεύθυνο τοῦ γραφείου IO TOURS κ. Ἀλέξη Παπαμιχελάκη. Ἀλέξη πάντα καλά καί εὐλογημένα ταξίδια. Θά ἦταν παράλειψη νά μὴν εὐχαριστήσουμε θερμά τους δύο ξεναγούς γιά τήν πολὺτιμη βοήθειά τους. Τόν κ. Διονύσιο στήν Ζάκυνθο καί τόν κ. Γεράσιμο στήν Κεφαλονιά. Ὅλους αὐτούς καθώς καί τούς συμμετέχοντες στήν προσκυνηματική ἐκδρομή καί νά τούς ἔχει καλά ὁ Θεός μέ τίς οἰκογένειές τους.

Τέλος καί τόν Θεό Δόξα.

Βήματα Ψυχής

Τά παιδιά τής κινηματογραφικής ομάδας τής Μητροπόλεώς μας γύρισαν τήν καινούργια τους μικρού μήκους ταινία, «βήματα ψυχής». Ἡ ταινία πραγματεύεται τή ζωή ἑνός ἑλληνα ἄντρα, τοῦ Παναγιώτη, καί τής οἰκογένειάς του, πού ἀποτελεῖται ἀπό τή γυναίκα του, τή Σωφρονία καί τά δύο μικρά παιδιά του, τόν Στέλιο καί τήν Μαρία. Ἡ οἰκογένεια αὐτή, πρὶν τήν ἔναρξη τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ζεῖ σέ ἕνα χωριό τής Κρήτης εἰρηνικά καί εὐτυχισμένα. Μέ τήν ἐπιστράτευση τής 28ης Ὀκτωβρίου, ὁ Παναγιώτης καλεῖται νά παρουσιασθεῖ καί νά πολεμήσει στό ἀλβανικό μέτωπο ἀφήνοντας τήν ἀγαπημένη του οἰκογένεια πίσω στό χωριό. Τό χιόνι, τό κρύο καί οἱ δύσκολες συνθήκες διαβίωσης στά βουνά τής Πίνδου, ἐπιδρῶν στήν ὑγεία του καί προκαλοῦν γάγγραινα καί στά δύο του πόδια. Μεταφέρεται σέ νοσοκομεῖο τής Ἀθήνας, ὅπου πραγματοποιεῖται ἀκρωτηριασμός καί τῶν δύο κάτω ἄκρων.

Ἐνα χρόνο μετὰ ἐπιστρέφει στό χωριό του καί στήν οἰκογένειά του. Ὅλο το διάστημα τής παραμονῆς του στό μέτωπο κρατάει τήν ἐλπίδα του ἄσβεστη σάν ἕνα καντήλι καί τήν πίστη του στήν Παναγία, ἀγέρωχη. Ἀκόμα καί μετὰ τόν ἀκρωτηριασμό του, αὐτός καί ἡ γυναίκα του δέν χάνουν στιγμή τό θάρρος τους καί εὐχαριστῶντας τόν Θεό γιά τό θέλημά Του συνεχίζουν νά ζοῦν ἀγαπημένοι καί μονιασμένοι, δημιουργώ-

ντας μιά μεγάλη οἰκογένεια μέ πολλά παιδιά, ξεπερνώντας κάθε δυσκολία καί δίνοντας ἕνα παράδειγμα ἀληθινῆς ζωῆς σέ ὅλους μας.

Τό σημαντικότερο εἶναι νά ποῦμε ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ σέ ὅλα τα παιδιά πού δούλεψαν μέ μεγάλο ζήλο γιά τήν ὠραία αὐτή δουλειά πού παρουσιάστηκε.

Άναλυτικότερα:

Διανομή Ρόλων

Παναγιώτης	Τριανταφυλλάκης Άντωνης
Σωφρονία	Μάρθα Βανδουλάκη
Γιός	Μποτωνάκης Άλέξανδρος
Κόρη	Πιτροπάκη Έμμελεια
Πρόεδρος	Γκούντελος Κωνσταντίνος
Γιατρός	Τζατζάνης Άντωνης
Νοσοκόμα προϊσταμένη	Βαγιακή Δήμητρα
Νοσοκόμες	Σταυρουλάκη Άθηνά
	Τσουρουνάκη Έλενη
Τραυματίες νοσοκομείου	Λιόνη Κατερίνα
	Καλαϊτζαντωνάκης Μιχάλης
	Κλαριδόπουλος Σταύρος
	Φραγκάκης Παναγιώτης
Παιδιά έγγονα	Άνδρονικίδης Γρηγόρης
	Σπανουδάκης Στέφανος
	Σπανουδάκη Χαρά
	Πιτροπάκη Κωνσταντίνα
Παναγιώτης παππούς	Παπαδογιάννης Γεώργιος
Άφηγητής παιδί	Βασίλειος Μπίασκο

Συντελεστές

Σενάριο	Στυλιανουδάκη Ειρήνη
Σκηνοθεσία	Στυλιανουδάκης Μανώλης
Σκηνικά-Κουστούμια	Παπαδάκη Μάνια Τζατζάνης Άντωνης
Κάμερα	Παπαδογιάννης Δημήτρης Στυλιανουδάκης Μανώλης
Μοντάζ	Παπαδογιάννης Δημήτρης
Έπιλογές μουσικής	Στυλιανουδάκης Μανώλης Παπαδογιάννης Δημήτρης
Ήχογραφήσεις	Κουκουράκης Γιάννης Μπαλόκα Γιώτα

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ & ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Βοήθησε κι εσύ στό καθημερινό συσσίτιο

πού προσφέρει
ἡ Μητρόπολή μας

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ
28210 27807 & 28210 27823

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Επιμέλεια: Ο Πρωτοσύγκελλος Αρχιμ. π. Δαμασκηνός Λιονάκης

Πέμπτη 05 Σεπτεμβρίου

Πενταετές Αρχιερατικό Μνημόσυνο στον Άγιο Νεκτάριο Χανίων γιά τήν Γερόντισσα Άμφιλοχία Μοναχή (κατά κόσμον Μαρίκα Κουφάκη)

Στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νεκταρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τέλεσε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί τό Μνημό-

συνο γιά τήν Γερόντισσα Ἀμφιλοχία Μοναχή πού πέ-
ρασαν πέντε χρόνια ἀπό τήν κοίμησή της.

Ὁρμώμενος ἀπό τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, βλέ-
πετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μή ὡς ἄσοφοι, ἀλλ'
ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, χαρακτηήρισε τήν
Γερόντισσα Ἀμφιλοχία ὡς μία σοφή πού μέ τήν ἀγάπη της στόν Θεό καί στόν ἄνθρωπο
προσέφερε καί διακόνισε ὅλη της τήν ζωή της τόν ἄνθρωπο καί δὴ τά παιδιά πού ἀκόμα
καί στούς χαλεπούς καιρούς πού ζοῦμε βρίσκουν στέγη καί φροντίδα. Ἡ Γερόντισσα
Ἀμφιλοχία τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος, ἐξαγόραζε τόν καιρόν προσφέροντας ἀλληλεγγύη
καί ἀγάπη, ἀντλώντας δύναμη ἀπό τόν τόν Θεό καί βοήθεια ἀπό τόν Ἅγιο Νεκτάριο.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Σάββατο 07 Σεπτεμβρίου

Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός

Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός τελέσθηκε τό Σάββατο 07 Σεπτεμβρίου στόν Άποκόρωνα στό χωριό Βατουδιάρης. Τοῦ πανηγυρικοῦ λαμπροῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, προέστη ἀφ' ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Δαμασκηνός.

Κυριακή 08 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία τελέσθηκε τήν Κυριακή 08 Σεπτεμβρίου στά Κεραμειά στό χωριό Γέρολακος, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχομένων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί πλήθους κόσμου.

Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου

Έσπερινός στό Παρεκκλήσιο τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Σωτῆρος

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑναρξης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους τελέστηκε, μέ πρωτοβουλία τοῦ συνδέσμου κληρικῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, Ἐσπερινός στό παρεκκλήσιο τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Σωτῆρος Καλυβῶν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπαραστρατουμένων τῶν περισσοτέρων ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε φιλοξενία στόν καταπληκτικό προαύλιο χώρο τοῦ παρεκκλησίου. Ὁ Σεβασμιώτατος χαιρέτισε τήν ἐκδήλωση καί συνεχάρη τά παιδιά τῶν ἱερέων μας πού εἰσήχθησαν στό ἀνώτατα καί ἀνώτερα ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα.

Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου

Νυχτερινή Θεία Λειτουργία στο Μείντάνι

Κατανυκτική Αρχιερατική Νυχτερινή Θεία Λειτουργία τελέστηκε ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού και ιερέων της Μητροπόλεώς μας στον Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Μείντάνι Χανίων.

Πλήθος κόσμου έδωσε τό παρόν και κυρίως νέοι, ανάμεσά των, στελέχη των Κατασκηνώσεων της Μητροπόλεώς μας, αλλά και νεοεισαγόμενοι φοιτητές στις Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές.

Έορτασμός τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου

Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός

Μέ ἱεροπρέπεια καί θρησκευτική κατάνυξη ἐορτάσθηκε ἡ ἐορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Ἀλικιανοῦ Χανίων, προεξάρχοντος στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχομένων πολλῶν κληρικῶν καί πλήθους Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στό Νίππος

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα ἀλλά καί κατάνυξη ἐορτάσθηκε ἡ μεγάλη ἐορτή τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό στό Νίππος Ἀποκορώνου. Στήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία χοροστάτησε καί ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός πλαισιουμένος ἀπό ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας καί πλήθους προσκηνυτῶν.

Θεία Λειτουργία στόν Ἀλικιανό

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα καί θρησκευτική κατάνυξη ἐορτάσθηκε ἡ μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, στόν Ἀλικιανό ἱεουργοῦντος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, μέ τή συμμετοχή πολλῶν κληρικῶν ἀπό τήν ὁμορη περιοχή καί πλήθους λαοῦ.

Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στό χωριό Ψαθιογιάννο

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου στόν Ψαθιογιάννο Κυδωνίας χοροστάτησε καί ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, τελώνοντας καί τό 9μηνο Ἀρχιερατικό Μνημόσυνο στή μνήμη τοῦ προσφιλοῦς ἱερέως, μακαριστοῦ Ἀποστόλου Δασκαλάκη, Πρωτ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἐκδήλωση Ἐθνικῆς Μνήμης γιά τά 91 χρόνια ἀπό τή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρασίας

Στό Μνημεῖο Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς (ὁδός Κισσάμου) πραγματοποιήθηκε τό ἀπόγευμα στό πλαίσιο τῶν ἐπαιτειακῶν ἐκδηλώσεων Ἐθνικῆς Μνήμης γιά τά 91 χρόνια ἀπό τή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρασίας, ἐπιμνημόσυνη δέηση προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνων ἀπό τίς ἀρχές τοῦ τόπου μας, ἑνός λεπτοῦ σιγή καί ἀνάκρουση τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου.

Η' εορτή τῆς Ἁγίας Σοφίας

Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου

Στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας πού βρίσκεται στήν περιοχή Ἁγίων Πάντων Ἀποκορώνου πραγματοποιήθηκε Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός στή Μνήμη τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστewς, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης (†137), προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολούθησε ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου «Στά Πεταχτά», τοῦ δασκάλου-δημοσιογράφου κ. Βαγγέλη Κακατσάκη στό Ἴνστιτούτο Ἐπαρχιακοῦ Τύπου.

Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στή Παρηγοριά Χανίων

Μέ λαμπρή Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Σοφίας στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό στήν Παρηγοριά Χανίων ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί πολλῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας. Μεγάλη καί ἡ προσέλευση τοῦ κόσμου πού ἦρθαν νά προσκυνήσουν τή χάρη τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῶν τέκνων αὐτῆς, Ἐλπίδος, Πίστewς καί Ἀγάπης.

Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου

Άγιασμός σέ παιδικό σταθμό του Δήμου Χανίων

Μέ τό πρώτο κουδούνι νά καλεῖ τούς μικρούς μαθητές ξεκίνησαν οἱ παιδικοί - βρεφονηπιακοί σταθμοί ὑπό τήν διοίκηση τῆς Κ.Ε.Π.Π.Ε.Δ.Η.Χ.-Κ.Α.Μ. καί τῆς προέδρου τῆς κ. Νάνσυ Ἀγγελάκη. Τόν Ἅγιασμό στόν ἀναβαθμισμένο βρεφονηπιακό σταθμό Βαμβακοπούλου Χανίων τέλεσε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, μαζί μέ τόν ἐφημέριό της περιοχῆς π. Γεώργιο Τζομπανάκη, παρουσία τοῦ Δημάρχου κ. Ἐμμανουήλ Σκουλάκη, τῆς Προέδρου τῆς Κ.Ε.Π.Π.Ε.Δ.Η.Χ. - Κ.Α.Μ. κ. Νάνσυς Ἀγγελάκη, περιφερειακῶν καί δημοτικῶν συμβούλων, μαθητῶν καί γονέων.

Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου

Άγιασμός στην Έκκλησιαστική Σχολή Κρήτης

Με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τέλεσε τον Άγιασμό με ιερείς της Μητροπόλεώς μας, στην Έκκλησιαστική Σχολή Κρήτης, στον Άγιο Ματθαίο, παρουσία του Γενικού Γραμματέως Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαϊτζή, του Αντιπεριφερειάρχου Χανίων κ. Απόστολου Βουλγαράκη, του Δημάρχου

κ. Έμμανουήλ Σκουλάκη, του Αντιδημάρχου κ. Μανούσου Λιονάκη, του Διευθυντού Δευτεροβάθμιας Έκπαίδευσης κ. Γεωργίου Άνδρεαδάκη, του Διευθυντού του Έκκλησιαστικού Γυμνασίου- Λυκείου κ. Θωμά Παναγιώτου, του νέου Διευθυντού της Έκκλησιαστικής Έστίας κ. Άντωνίου Κονταράκη, των καθηγητών, των μαθητών και των γονέων.

Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο στον Προφήτη Ἰωνά, στήν Ἀνώσκελη Κισάμου

Στήν ἐπαρχία Ἀνώσκελη Κισάμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου, στον ὁμώνυμο Ἱερό Ναό, τελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο ἱεουργούντων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου.

Βιβλιοπωλεῖο «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου

Τό βιβλιοπωλεῖο “ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, βρίσκεται στήν ὁδό Πατριάρχου Ἀθηνᾶγορου, στό ἰσόγειο τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως.

Σέ ἓνα ὁμορφο διαμορφωμένο χῶρο πού ἐπιμελεῖται ὁ ὑπεύθυνος βιβλιοπωλεῖο π. Ἰωάννης Μαλεφάκης μπορούμε νά βροῦμε ἀπό θυμιάματα, εἰκόνες, ἱερατικά σκεύη καί μία πλούσια συλλογή ἀπό ἐπιλεγμένα βιβλία Πατέρων καί συγγραφέων πού πραγματεύονται τήν ὀρθόδοξη Μαρτυρία.

Τό βιβλιοπωλεῖο εἶναι ἀνοιχτό καθημερινά καί λειτουργεῖ ὥρες καταστημάτων.

Τηλέφωνο Ἐπικοινωνίας: 28210-27819

Κυριακή 22 Σεπτέμβριος

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στό Μόδι

Στόν Ἱερό Ναό τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στό Μόδι, τελέστηκε, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, ἱερέων τῆς Μητροπόλεως μας καί πλήθους Χριστεπώνυμου πληρώματος.

Θεία Λειτουργία στόν Ἄγιο Φανούριο στό Καλαμάκι

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Φανουρίου στό Καλαμάκι τήν Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου ἱερούργησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως μας μαζί μέ τόν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Γεώργιο Σεργάκη καί παρουσία πλήθους πιστῶν.

Δευτέρα 23 Σεπτεμβρίου

Πρώτα Cretavoise βραβεία της Χρονιάς 2013

Άνθρωποι της καθημερινότητάς μας, άνθρωποι που ξεχωρίζουν στην πόλη μας με τις ευαισθησίες τους προς τον συνάνθρωπο και προς το κοινό καλό, άνθρωποι μέσα από τους ανθρώπους για τους ανθρώπους, βραβεύτηκαν με πρωτοβουλία της μηνιαίας έφημερίδας Cretavoise, σε μία σεμνή αλλά καθόλα συγκινητική τελετή με τίτλο τα «πρώτα Cretavoise βραβεία της Χρονιάς 2013». Μία έκδηλωση που συνδιοργάνωσε η μηνιαία έφημερίδα και ιστοσελίδα της Cretavoise με την Κ.Ε.Π.Π.Δ.Η.Χ.-Κ.Α.Μ του Δήμου Χανίων.

Τό παρόν στην υπέροχη αυτή βραδυά με τη βροχή συναισθημάτων έδωσαν ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος Άρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης εκπροσωπώντας τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, και ιερείς της Μητροπόλεώς μας. Άνάμεσα στους ανθρώπους που τιμήθηκαν ήταν ή κ. Άννα Γιαννούλια Ξηρουχάκη, μία από τις σημαντικότερες ευεργέτιδες των Χανίων, ή όποια ζει με την οικογένειά της στην Άμερική. Ένας ακόμη άνθρωπος που προσέφερε κοντά στην τοπική μας Έκκλησία με τό δημιουργικό της έργο και που της αξίζει ό δίκαιος έπαινος ακόμη και μετά θάνατον ήταν ή μακαριστή Γερόντισσα Άμφιλοχία Μοναχή κατά κόσμον Μαρίκα Κουφάκη. Η μακαριστή Γερόντισσα ή όποια μέσω του ιδρύματος «Στέγη Κοριτσιού» Αγίου Νεκταρίου Παχιανών, που έμπνευσθηκε, δημιούργησε και κράτησε επί 50 και πλέον χρόνια, μεγάλωσε στεκόμενη ως μάνα τους, περισσότερα από 1000 όρφανά κορίτσια, διαθέτοντας τό σύνολο της σημαντικής περιουσίας της τόσο στά 105 κορίτσια που έφυγαν νύφες από τό ίδρυμα, όσο και για τις έν γένει ανάγκες της «Στέγης».

Η Cretavoise απένειμε τό βραβείο μέσω των χεριών κοριτσιών που είχε μεγαλώσει ή “μανούλα”, στον Πρωτ. Έμμανουήλ Δερμιτζάκη, Ιερατικού Προϊσταμένου της ένορίας Αγίου Νεκταρίου Παχιανών και Πρόεδρο του Ίδρύματος “Στέγη του Κοριτσιού”.

Ένας από τους χιλιάδες Χανιώτες βιοπαλαιστές, ό όποιος εργάζεται με τό καθεστώς της ήμιαπασχόλησης και λαμβάνει τις ανάλογες αποδοχές έλαβε ένα ακόμη βραβείο ανθρωπιās. Όταν βρήκε στην όδό Χάληδων ένα πορτοφόλι που περιείχε χρήματα, πολλά περισσότερα από τό μηνιατικό του, δέ δίστασε ούτε για μία στιγμή και τό παρέδωσε άμέσως στά γραφεία της Μητροπόλεώς μας και συγκεκριμένα στον Πρωτοσύγκελλο Άρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη.

Τήν άπονομή στον άξιόπεινο τίμιο Χανιώτη κ. Ίωάννη Ζαχαριουδάκη, έκανε ό έκδότης της Cretavoise Στέργιος Κοπτερίδης, παραδίδοντάς του και ένα φάκελο από την Ίερά Μητρόπολη μας ως άνταμοιβή της τιμιότητάς του.

Τρίτη 24 Σεπτεμβρίου

Άρτοκλασία στην Παναγία τήν Μυρτιδιώτισσα

Σέ ιδιωτικό εικονοστάσι στην περιοχή τῶν Τσικαλαριῶν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως μας Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης μέ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως μας καί παρουσία φίλων καί συγγενῶν ἀλλά καί περαστικῶν πού παρευρέθηκαν, πραγματοποίησε τήν ἀκολουθία τῆς ἀρτοκλασίας μετά ἑορτιῶν τροπαριῶν.

Μετά τό πέρας τῆς ἀρτοκλασίας ὁ Πρωτοσύγκελλος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τήν οἰκογένεια γιά τήν πρόσκληση σέ αὐτή τήν κατ' οἶκον ἐκκλησία πού ἔγινε ἀφορμή νά ἐορτάσουμε τήν Παναγία μας ὅλοι μαζί ὅπως ἀνέφερε, εὐχήθηκε μεταξύ ἄλλων ἡ Παναγία νά εἶναι ὁδηγός καί συμπαραστάτης μας σέ κάθε δυσκολία μας λέγοντας χαρακτηριστικά “ἡ Παναγία μας, ἡ Μυρτιδιώτισσα κερά μας, σήμερα μοσχοβολᾷ μέ τήν ἑορτή της, σήμερα ἀγάλλεται μέ τά παιδιά της, ὅλες οἱ γενεές τήν τιμοῦμε, ὅλοι μας Παναγία μου σέ ἀγαποῦμε...”

Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου

Τό Πνευματικό Κέντρο Χανίων γέμισε ἀπό τούς ρομαντικούς στίχους τῆς ποιητικῆς συλλογῆς πού τιτλοφορεῖται “Ἀρχαία μέλισσα” τῆς Χανιώτισσας ποιήτριας Γιώγας Σιώκου-Κοματσουλάκη. Τήν ἐκδήλωση χαιρέτησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας μιλώντας μέ συγκινητικά λόγια τόσο γιά τήν ποιήτρια ὅσο καί γιά τό ἔργο της.

Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Γερασίου

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γερασίου στήν περιοχή Νεροκούρου Χανίων, τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχομένων ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί πλήθους κόσμου.

Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Ναό Εὐαγγελιστρίας Χανίων

Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, πού σήμερα ἐορτάζει τά ἑπτά χρόνια ἱερατικῆς του διακονίας, τελέστηκε στόν Ἱ. Ναό Εὐαγγελιστρίας Χανίων.

Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου

Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός της Παναγίας Γοργοεπηκούου καί άπονομή Έυαρεσχιών

Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός εψάλλει για την Παναγία Γοργοεπηκούου στον φερώνυμο Ίερό Ναό, προεξάρχοντας του Πανοσιολογιώτατου Πρωτοσυγκέλλου μας, συμπροσευχουμένων πολλών ιερέων της Μητροπόλεώς μας καί πλήθους κόσμου.

Στή συνέχεια ό Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως μας Άρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, έκπροσωπώντας τον Σαβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Δαμασκηνό, άπένειμε τίς ευαρέσκειες της Μητροπόλεώς μας προς τρείς σύγχρονες ευεργέτιδες του Ίεροϋ Ναού της Παναγίας Γοργοεπηκούου Χανίων καί του άνεγερθέντος γηροκομείου δίπλα στοΰ Ναό πού βρίσκεται σέ οικόπεδο της Ίεράς Μονής Χρυσοπηγής. Στήν κ. Άργυρώ Ροκάκη άπένειμε ή Γερόντισσα της Ίεράς Μονής Χρυσοπηγής, Θεοξένη Μοναχή, τήν πρώτη ευαρέσκεια πού λόγω άσθeneiás της, τήν παρέλαβε ό άνηψιός της κ. Παναγιώτης Λιονάκης. Άπό τά χέρια της κ. Νάνσυ Άγγελάκη, ή κ. Άρτεμησία Βασιλάκη παρέλαβε τήν δεύτερη ευαρέσκεια της Μητροπόλεώς μας, ενώ τήν τρίτη ευαρέσκεια άπένειμε ό Πρωτ. Κων/νος Θωμαδάκης στήν κ. Άσπασία Λιναριτάκη.

Πέμπτη 03 Ὀκτωβρίου

ἑορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀεροπαγίτου στὸν Ἱερό Καθεδρικό Χανίων

Ἐρουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιώτατου Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη ἐορτάστηκε στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Χανίων τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀεροπαγίτου, Προστάτου τῶν Νομικῶν. Πλῆθος νομικῶν τῆς πόλεως μας ἔδωσαν τό παρόν στήν Θεία Λειτουργία τιμώντας τόν Ἅγιο προστάτη τους.

Ἁγιασμός στήν Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεώς μας

Μέ Ἁγιασμό πού τέλεσε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης καί μέ τίς καλύτερες εὐχές γιά μία καρποφόρα καί μελωδική χρονιά ἀπό τούς ἄδοντες καί ψάλλοντες καθηγητές καί μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ξεκίνησαν τά μαθήματα στίς αἴθουσες τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τά μαθήματα στή Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς εἶναι δωρεάν καί ὁ σπουδαστής ἔπειτα ἀπό τετραετῆ φοίτηση καί προαγόμενος κάθε χρονιά σέ μεγαλύτερη τάξη μετά ἀπό ἐξετάσεις μπορεῖ νά ἀποκτίσει δίπλωμα βυζαντινῆς μουσικῆς μέ κρατική ἀναγνώριση.

Τέλος ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος ἔκανε μέ μία δήλωση του χαρούμενος καθηγητές καί μαθητές, ὑποσχόμενος ὅτι μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, ἔχει μπεῖ σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο ἀνακαίνισης καί τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Σάββατο 05 Ὀκτωβρίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κοντά στόν πόνο τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου

Μέσα σέ κλίμα μεγάλης συγκίνησης τελέστηκε, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Πρωτάτου στό Ἅγιον Ὄρος, ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου, π. Χρυσοστόμου Κατσουλιέρη.

Τόσο στήν ἐξόδιο Ἀκολουθία ὅσο καί στήν ταφή τοῦ Ἡγουμένου παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Λαρίσης καί Τυρνάβου κ.κ. Ἰγνάτιος καί Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ.κ. Χρυσόστομος.

Κυριακή 06 Ὀκτωβρίου

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τῆς μακαριστῆς Θεοκλήτης Μοναχῆς

Μέ ιδιαίτερη συγκίνηση καί κατάνυξη τελέστηκε τό τεσσαρακονθήμερο ἱερό μνημόσυνο τῆς μακαριστῆς Θεοκλήτης, ἀδελφῆς τῆς Ἱεράς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Κορακιῶν.

Πλήθη πιστῶν ἔφτασαν στήν Ἱερά Μονή, προκειμένου νά κοινωνήσουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων καί νά συμπροσευχθοῦν γιά τήν μακαρία ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τῆς ἐκδημησάσης πρός Κύριον ἀγίας καί ἐναρέτου μοναχῆς, ἡ ὁποία ἠρπάγη πραγματικά πρός τήν αἰώνιο ζωή καί τήν ἀτελεύτητη Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, μετά ἀπό πολυετεῖς μοναχικούς ἀγῶνες καί ἀσκήσεις.

Τῆς Θείας Λειτουργίας καί Ἀκολουθίας τοῦ Μνημοσύνου προέστει ὁ Ἄγιοτριαδίτης Ἱερομόναχος π. Ἱερεμίας.

Δευτέρα 07 Ὀκτωβρίου

Πανηγυρικός Ἑσπερινός στή μνήμη τῆς Ἁγίας Πελαγίας

Στόν “ἀλμυροπλούμιστο” Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Πελαγίας ὅπως τόν χαρακτήρισε στό λόγο του ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος Ἄρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, πού βρίσκεται στήν περιοχή Καλαμάκι Χανίων, τελέστηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ μέγα πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στή μνήμη τῆς Ἁγίας, συμπροσευχουμένων τοῦ Πρωτ. Σπυρίδωνα Κουφοῦ καί τοῦ οἰκείου ἐφημερίου τῆς περιοχῆς π. Γεωργίου Σεργάκη.

Σάββατο, 12 Ὀκτωβρίου

Χειροτονία εἰς πρεσβύτερον

Μέ ἕνα ὠραῖο λόγο κατάμεστο εὐχές καί συμβουλές καλωσόρισε στό Ἅγιο Θυσιαστήριο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τόν νέο χειροτονηθέντα εἰς Πρεσβύτερο, διάκονο π. Εὐάγγελο Μπακαρόζο, σέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία πού πραγματοποιήθηκε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στό Στύλο Ἀποκορώνου.

Ἱερεῖς ἀπό ὅλες τίς Ἀρχιερατικές Περιφέρειες, ἡ Γερόντισσα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοπηγῆς Θεοξένη Μοναχή καί πλῆθος κόσμου παρευρέθησαν, γιά νά ἀναφωνήσουν τό “ἄξιος” στό νέο Πρεσβύτερο καί παράλληλα νά ἀποχαιρετήσουν τόν νῦν ἐφημέριο π. Βασίλειο Γκάτση πού θά ἀναλάβει τά νέα του καθήκοντα στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Χανίων.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱεραπότνης & Σητείας στήν Μητρόπολή μας

Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἱεραπότνης καί Σητείας κ.κ. Εὐγένιο πού συνοδευόταν ἀπό τόν Πανοσιολογίωτο Πρωτοσύγκελλο Ἀρχιμ. Κύριλλο Διαμαντάκη καί ἀπό τόν Πανοσιολογίωτο Ἀρχιμ. Κλήμεντα ἀπό τήν Ἀττάλεια, ὑποδέχτηκε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, μέ τόν Πανοσιολογίωτο Πρωτο-

σύγκελλο Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη καί τήν Ὁσιωτάτη Γερόντισσα τῆς Χρυσοπηγῆς, Θεοξένη Μοναχή, στήν Μεταμόρφωση στό Κάστρο, ὅπου βρίσκονται τά νέα μοναστικά κτίσματα τῆς Χρυσοπηγῆς.

Ὁ Ἀρχιμ. π. Κλήμης προσφέρει στόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας ἕνα Ἀρχιερατικό ἐγκόλλιο πού συμβολίζει τήν Ἀνάσταση.

Κυριακή, 13 Ὀκτωβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν Ἁγία Μαρίνα

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυρίδωνος στήν περιοχή Ἁγίας Μαρίνης Χανίων τελέστηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχουμένων τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς περιοχῆς Πρωτ. Γεωργίου Πετράκη, τοῦ οἰκείου ἐφημερίου Πρωτ. Γεωργίου Περάκη, τοῦ π. Ἐμμανουήλ Γεωργακάκη καί τοῦ διακόνου π. Εὐαγγέλου Γενάρη.

Ἐπιμνημόσυνη δέηση στόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόσφυγα

Ἐπιμνημόσυνη δέηση γιά τούς προγόνους τῶν Μικρασιατῶν καί τῶν ἀπανταχοῦ κεκοιμημένων, τελέστηκε στήν Ἐνορία Κοιμησεως τῆς Θεοτόκου στά Τσικαλαριά Χανίων, καί συγκεκριμένα στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη “τοῦ Πρόσφυγα”, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, καί

συμπροσευχουμένων του οίκειου έφημερίου Πρωτ. Άντωνίου Τζανουδάκη, του διακόνου Εὐαγγέλου Γενάρη καί Μετοχιανών (άπογόνων των πρώτων Μικρασιατών), γιά τά 91 χρόνια από τήν έγκατάσταση τών πρώτων Μικρασιατών στήν περιοχή Μετοχιών Τσικαλαριών τό έτος 1923.

Έκδήλωση από τήν Ένορία Κουρνά γιά τά 100 χρόνια τῆς Ένώσεως τῆς Κρήτης

Στά πλαίσια τών έορτασμών τῆς 100ῆς επέτειου τῆς Ένώσεως τῆς Κρήτης πραγματοποιήθηκε έκδήλωση, από τήν ένορία Κουρνά στήν αίθουσα του Πνευματικού της κέντρου, παρουσία του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού καί πολλών έξεχουσών προσωπικοτήτων.

Ἡ έκδήλωση περιελάμβανε óμιλία από τό γεγονός τῆς Ένώσεως τῆς Κρήτης, από τόν έπίτιμο προϊστάμενο τῆς Β/μιάς εκπαίδευσης Ν. Ρεθύμνης κ. Θεόδωρο Παντελάκη, προβολή διαφανειών καί βίντεο, απόδοση ριζιτικων καί παραδοσιακών τραγουδιών από παιδιά τῆς Ένορίας, καθώς καί βράβευση του Άγωνιστή τῆς Έθνικῆς Άντίστασης κ. Λεωνίδα Μεντάκη από τό Δήμαρχο Άποκορώνου κ. Γρηγόριο Μαρκάκη. Ἡ έκδήλωση έκλεισε μέ τόν χαιρετισμό του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνού.

Δευτέρα 14 Ὀκτωβρίου

Ἀρχιερατική Πυχτερινή Θεία Λειτουργία στήν Εὐαγγελίστρια Χανίων

Στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Χανίων πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συμπροσευχομένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη καί πλήθους ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τετάρτη 16 Ὀκτωβρίου

Πνευματική Διακονία στά καταστήματα κράτησης Η. Χανίων

Ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μονή Χρυσοπηγῆς ὁλοκλήρωσαν τήν κατασκευή τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ στό Γενικό Κατάστημα Κράτησης τοῦ Νομοῦ μας, πού εἶναι ἀφιερωμένος στόν Ἅγιο Ὀνήσιμο.

Ἡ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ

Πέμπτη 17 Ὀκτωβρίου

Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός στὴ μνήμη τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ

Με κάθε λαμπρότητα καὶ μέ τῃ συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός τελέσθηκε στὸν μεγαλοπρεπῆ Ἱερό Ναὸ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καὶ συμπροσευχουμένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τῶν οἰκείων

ἐφημερίων Πρωτ. Δημητρίου Λαμπαθάκη, Πρωτ. Κων/νου Θωμαδάκη, Πρωτ. Ἄντ. Τσουρλάκη καὶ πολλῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Παρασκευή 18 Ὀκτωβρίου

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπεια ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ στήν πόλη μας ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, παρουσία τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεώς μας καί πλήθους προσκηνυτῶν.

Παρασκευή 18 Ὀκτωβρίου

Κερνάμε Ἑλλάδα

Παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ, καί ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας, πραγματοποιήθηκε ὁ Ἁγιασμός καί τὰ ἐγκαίνια τοῦ τριήμερου φεστιβάλ «Κερνάμε Ἑλλάδα» στό Ἐκθεσιακό Κέντρο Ἀγυιάς Χανίων.

Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου

Ἡμερίδα ἀφιερωμένη στά 50 χρόνια ἀπό τήν ἐπίσκεψη στήν Κρήτη τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου

Στήν Ὀρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης πραγματοποιήθηκε ἡ ἡμερίδα, μέ ἐξαίσιες ὁμιλίες ἀπό ὁμιλητές τῆς Ἱεράς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Κρήτης μέ πρῶτο ὁμιλητή τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖο πού ἀπηύθη χαιρετι-

σμό κάλωντας στό βήμα τόν εκπρόσωπο τής Α.Θ.Π. τού Οίκουμενικού μας Πατριάρχου, Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ.κ. Γρηγόριο.

Τό πρωί τής ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί μνημόσυνο στή μνήμη τού μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, χοροστατοῦντος τού Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ.κ. Γρηγορίου καί συμπροσευχουμένων τού Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εἰρηναίου, τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου καί τού Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Κυριακή, 20 Ὀκτωβρίου

Ἡ ἑορτή τού Ἁγίου Γερασίμου στά Χανιά

Στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τού Ἁγίου Γερασίμου στήν περιοχή Νεροκούρου Χανίων πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο Ἱερουργούντων τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου καί τού οἰκείου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ναό γιά τόν Άγιο Άρτέμιο, Προστάτου τῆς ΕΛ.Α.Σ.

Στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου πραγματοποιήθηκε ἐπίσημη δοξολογία γιά τόν Μεγαλομάρτυρα Ἅγιο Ἀρτέμιο Προστάτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, συγχωροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. Ἀμφιλοχίου, συμπροσευχουμένων ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί παρουσία σύσσωμης τῆς Ἀστυνομικῆς Ἡγεσίας τῆς Α.Δ. Χανίων, κυβερνητικῶν καί τοπικῶν ἀρχόντων καθώς καί ἐκπροσώπων ἀξιωματικῶν καί ὑπαξιωματικῶν ἀπό τά σώματα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Άγιασμός στα νέα γραφεία τῶν Πολιτικῶν Συνταξιούχων

Στά νέα ιδιόκτητα γραφεία τους, οί Πολιτικοί Συνταξιούχοι τοῦ νομοῦ μας, πραγματοποίησαν ἐγκαίνια καί Ἄγιασμό προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τρίτη, 22 Ὀκτωβρίου

Ὁ “καφές” τῆς Ἑνορίας

Μέ συμμετοχή τῶν περισσοτέρων ἐνοριτῶν πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη συνάντηση γιά συζήτηση στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Στεφάνου Κουμπέ-Χανίων.

Ὁ “καφές τῆς Ἑνορίας” ὅπως χαρακτηριστικά ὀνόμασε τήν συνάντηση αὐτή ὁ ἐφημέριος καί ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ ναοῦ Πρωτ. Ἰωάννης Τσιτσιρίδης ἔχει καθιερωθεῖ καί χρειάζεται νά γίνεται καί συχνότερα προκειμένου νά κουβεντιάζονται θέματα καί προβληματισμοί ἀπό τοὺς ἐνορίτες τῆς περιοχῆς. Τήν συνάντηση χαιρέτισε ἐκ μέρους τῆς Μητροπόλεώς μας καί ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης ὁ ὁποῖος μετέφερε τόν χαιρετισμό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου

Παρασκευή, 25 Ὀκτωβρίου

Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός στά Κουνουπιδιανά

Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ μέγα πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στή μνήμη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό στά Κουνουπιδιανά Χανίων, συμπροσευχουμένων ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί παρουσία πλήθους πιστῶν.

Σάββατο, 26 Ὀκτωβρίου

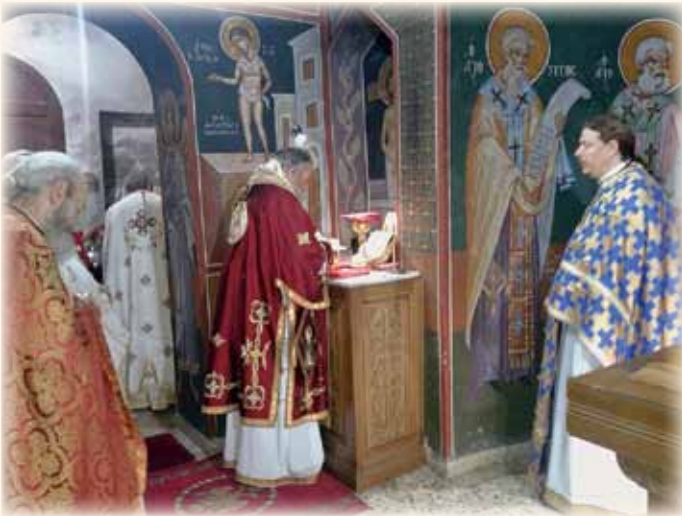
Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία

Στόν γραφικό Πλατανιά Χανίων, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός ἱερούργησε στόν φερώνυμο Ἱερό Ναό, συμπροσευχουμένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη ὅπου ὁ Πλατανιάς εἶναι καί ὁ τόπος γενέτειράς του, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων π. Ἀμφιλοχίου Παπαγιαννάκη, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. καί Ἐφημερίου Γεωργιουπόλεως π. Παναρέτου Ψαραύτη, τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου Πρωτ. Δημητρίου Παρασκάκη καί πολλῶν ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας.

Κυριακή, 27 Ὀκτωβρίου

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας στήν Κίσαμο

Στόν Ἱερό Ναό Μυρτιδιωτίσσης στήν Σπηλιά Κίσαμου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός τελώντας τή Θεία Λειτουργία καί τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Πρωτ. Εὐαγγέλου Σφακιανάκη.

Θεία Λειτουργία στή Γεωργιούπολη

Ἰεουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μᾶς Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. καί οἰκείου ἐφημερίου του Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως στήν Γεωργιούπολη π. Παναρέτου Ψαραύτη, ἱερέων τῆς Μητροπόλεως μᾶς ἀλλά καί πλήθος κόσμου τελέστηκε τό πρωί ἡ Θεία Λειτουργία.

Έπετειακή έκδήλωση για την 28η Οκτωβρίου στό Πολιτιστικό μας Κέντρο

Με την ευκαιρία της έπετειου των 73 χρόνων από την έποποιία της 28ης Οκτωβρίου του 1940 ή Μητρόπολη μας διοργάνωσε στό Πολιτιστικό κέντρο στην οδό Άντωνίου Γιάνναρη 2, έπετειακή έκδήλωση πού περιελάμβανε ύμνους από τή βυζαντινή μας χορωδία, τραγούδια από τίς παιδικές καί χορωδίες ένηλίκων τής Μητροπόλεώς μας, ριζίτικα τραγούδια από παραδοσιακούς συλλόγους

καθώς καί τήν ταινία «Βήματα ψυχής».

Πλήθος κόσμου γέμισε τήν αίθουσα έκδηλώσεων του Πολιτιστικού μας κέντρου αποδίδοντας τό θερμό χειροκρότημα στους διοργανωτές καί τήν διοργάνωση.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ο Σταθμός της Εκκλησίας στα Χανιά